

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

TERZİ BABA (7)

BİİSMİ HAS, SELÂM (13)

سَلَامٌ

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (91)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

TERZİ BABA (7)

BİİSMİ HAS, SELÂM (13)

NECDET ARDIÇ

**İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (91)**

İÇİNDEKİLER:.....sayfa no

- (1) Ön söz:.....(3)
- (2) Terzi Baba (7) İstişare dosyası (91) Biismi Has. İrfan mektebi Sayfa 76:.....(8)
- (3) Selâm ismi. Dârisselâm. Bir zuhurat:.....(9)
- (4) Selim, Sâlim, Selâm:.....(12)
- (5) Selâm isminin harfleri:.....(13)
- (6) (35/1/Fatha Sûresi)n den küçük bir aktarım:.....(15)
- (7) Yeri gelmişken "Elif Lâm":.....(16)
- (8) Lâ lâhe illâllah:.....(20)
- (9) Medine-i Münevvere'de Dârisselâm:.....(22)
- (10) Kâ'be-i Muazzama'da selâm kapısı:.....(22)
- (11) Daha sonra yukarıda bahsedilen hat:.....(23)
- (12) Dârisselâm, yedinci Cennet'in ismi:.....(23)
- (13) Şimdi bu hususun daha iyi anlaşılması için, (Fetih Sûresi/48/10):.....(24)
- (14) (4/80) her kim, Peygambere itaat ederse:.....(26)
- (15) Lekad radiyellahu anil mü'minîne:.....(27)
- (16) (İnnellezîne) Tekrar başka bir yönden:.....(30)
- (17) 19/Sûre-i Feth/48/4/ kitabından bir aktarma sayfa 39 sekine ve selâm:.....(32)
- (18) Bilindiği gibi sekene.....(33)
- (19) İsmi Â'zam nedir?:.....(34)
- (20) (11/10/2013) Cum'a İzmir, İsmi Â'zam sohbeti:(36)
- (21) İnsân-ı Kâmil kitabından:.....(40)
- (22) Kelime-i Tevhid kitabı, Allah lâfzının oluşumu:....(41)
- (23) Yukarıda bahsedilen aynı günün gecesi:.....(45)

- (24) Ene ve ente sohbeti:.....(47)
- (25) O halde biz neyiz?:.....(49)
- (26) Bu husuta 2013 umre dosyasından bir ilâve:.....(53)
- (27) Umrede bir soru (2013):.....(54)
- (28) Tahiyat, namazde selâm:.....(55)
- (29) Ettehiyyatü lillâhi:.....(57)
- (30) Salâvatlar:.....(60)
- (31) Selâm:.....(61)
- (32) Bakara Sûresi (131) Âyeti:.....(64)
- (33) Eslem:.....(65)
- (34) Selâmlaşmak ve önemi:.....(68)
- (35) Selâtu selâm, salâvat:.....(74)
- (36) Musafaha nedir, nasıl yapılır?:.....(79)
- (37) Tokalaşmak resmi:.....(80)
- (38) El içi sayıları:.....(81)
- (39) Kurân-ı Kerîm'de selâm Âyet-i kerîmeleri:.....(84)
- (40) Selâm hatt-ı:.....(88)
- (41) Bu arada Kâ'be-i Muazzamada ki tavaf **selâm**-ı:.....(89)
- (42) kitap listesi:.....(89)

ÖN SÖZ:

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM:

Esselâmün aleyküm muhterem kardeş ve evlâtlarım. Bu kitabın oluşması, benzeri diğerlerine göre daha değişik bir yola bağlı olarak meydana gelmiştir. Şöyleki!.

Terzi Baba (1) ve (2) de (Ç.H.) oğlumuzun fakirin hakkında oluşan bazı bilgileri toplayıp bir düzen içinde değerlendirilmesinden meydana gelmişti. Buralarda bahsedilen hususların ve sıfatların oluşması kendi deyimimle değil dışarıdan duyulan ve görülen tecellilerin neticesinde toplanmış olan kısmi bilgilerdir.

Terzi Baba (3-4-5-6) kitaplarının oluşması ise, Terzi Baba (2) kitabının bir bölümü için istenen, NECDET ARDIÇ (20 şubat 2009 Cuma) günü çevremize gönderdiğimiz bir "mail" ile şöyle başlamaktadır. T.B.

Selâmün aleyküm. Sevgili kardeş-ihvan ve evlâtlarımız. (Terzi Baba 1) kitabını düzenleyerek yazan, (Ç.H.U) oğlumuzun sizden bir ricası var! şöyleki:

Muhterem, yolumuzun ehli, büyüklerim ve kardeşlerim. Epey zamandır düzenleme ve yazılımlarına başladığım (Terzi Baba 2) kitabımızın oluşumuyla meşgulüm. Kitabımızın içinde muhtelif başlıklar değişik bölümler vardır, bunlardan bir tanesinin başlığı da **(dost katından inen)** ismini taşıyacaktır. Ve ya benzeri bir isim olacaktır. Bu bölümü sizlerden gelecek gerçek bilgiler ile oluşturmak istiyorum. Bu vesile ile, Sizlerin **Efendi Babamı** tanıdıktan sonra,

- (1) hayatınızdaki değişiklikleri,
- (2) hayata bakışınızı,
- (3) kendinizdeki idrâkî gelişimleri,

(4) zaman içinde halinizde, üzerinizde yaşadığınız varsa, olağan üstü özel hallerinizi,

(5) son idrak yaşantılarınızı,

(6) şu anda **Efendi Babamı** hangi vasıfta gördüğünüzü ve hakkında ne düşündüğünüzü, özet olarak yaklaşık 10 gün içinde yine Efendi Babamın mail adresine göndermenizi en içten saygı hörmet ve sevgilerimle rica ediyorum. Bu yazıların sahiplerinin isimleri bizde mahfuz kalacaktır. Sonsuz selâmlar. Ayrıca bende sizleri zahiren, tanımadığım halde çok seviyorum. Kardeşiniz Hüsamettin Çelebi.

Yukarıda bahsedilen (Terzi Baba 2) den sonra ki Kitaplarımız bize gelen Mektup ve zuharatların arşivimizdeki malzemelerini de bilgisayar ortamına geçirmiş bulunuyoruz bunların ismi ise (Terzi Baba istişare dosyaları 3-4-5-6) gibi en son olarakta (**Terzi Baba** Mektuplar ve zuharatlar) kitablarımızın yazılımları devam ediyor. Şu anda (63)ü geçmiş vaziyette. Vaktimiz oldukça da devam eder İnşallah. Bizlerdende sizlere sonsuz selâmlar. Bu mail-i kardeş ve evlâtlarımıza ayrı ayrı gönderiyorum ancak unutulmuş kimseler olursa kusura bakılmasın bilgisayarı olmayanlarada iletirsiniz onlarda yakın bir arkadaşları vasıtasıyla düşündüklerini bildirebilirler. Ancak bu istek, bir emir ve hüküm mahiyetinde değil sadece ricadır. Her kese başarılar dilerim. **Terzi Babanız**.

(20 şubat 2009 Cuma) günü istenen bu yazılar o günden beri gelmeye devam etmekte bende onları dosyalarında muhafaza ediyordum onlara bakmaya ancak vakit bulabildim ve düzenlemeye çalışıyorum. Oldukça dikkate değer ve ilgi çekici, safiyetle yazılmış yazılar olduğundan sizlerinde istifade etmenizi istedim. **Terzi Baba** (2) ye konanların dışında dikkate değer yazıları burada kayda alıp belirli bir sayfa sayısına ulaştıkça daha başka kitaplarda da sıra ile toplamayı düşünüyorum. Cenâb-ı Hakk her

işlerimizde her birerlerimize kolaylıklar nasib etsin. Âmîn.

Yazı gönderen dost, kadeş ve evlâtlarımızın açık olarak tanınmaması için sadece isimlerinin baş harfleri konacaktır. Oldukça değerli olan bu yazı ve cevaplarda, umarım benzer olan soru ve düşüncelerinizin cevaplarının benzerlerini bulabileceğinizi tahmin ediyorum. Zahmet edip yazı gönderenlere ayrıca teşekkür ediyorum sağolsunlar varolsunlar. Cenâb-ı Hakk okuyanlarıda faydalandırsın İnşallah.

Terzi Baba (7) ye gelince bu kitap diğerlerinden farklı olarak, hakkımızda daha özel olan bir kitap oluşmuştur. Her insan'ın bir "Rabb-ı hası" olduğu bilinmektedir ancak bunu tayin etmek oldukça zordur. İnsanda esmâ-i ilâhiyyenin hepsi mevcuttur bunlar belirli ölçülerde bir terkip halindedir, bazı isimlerin oranları biraz daha fazladır böyle olunca bunların etkileride o kişide daha fazla gözüktür, bunun tesbitini muhtemel olarak şöyle yapabiliriz.

Kişi yaklaşık olarak "Rabb-ı hası" nı tanıması için şöyle bir sistem kullanabilir. Kendisine belirli bir tarih başlangıcı olarak bir sayfa dosya kâğıdı alsın ve bunu ortadan ikiye bir çizgi ile ayırsın. Sol tarafın üst başına olumlu sağ tarafın da üst başına olumsuz, diye yazsın, bir ay boyunca her gün yaptığı işleri, eğilimlerini, düşüncelerini, duygularını, istek ve arzularını, eğilimlerini, istemediği şeylere verdiği tepkileri, açık yüreklilik ile, olumlu olanları olumlu tarafına, olumsuz olanları olumsuz tarafına yazsın.

Bir ay sonunda bunları toplayıp bir değerlendirme yapsın. Genel eğilimlerini özetle de olsa anlayabilecektir, bu kendinde bulduğu değerler ve haller hangi esmâya uygun geliyor ise muhtemelen o esmâ üzerinde durması lâzım gelecektir. Ancak buda gerçek bir ölçü olmaz çünkü değer yargıları zamanla da değişebilmektedir. Bu yüzden gençlik ve orta yaşlarda bu esmanın tesbiti daha zordur. İleri yaşlara gelindiğinde kişiliğin o kimsede daha

oturmuş olacağından ileri yaşlarda bunun tesbiti daha sağlıklı olacaktır. Füsüsü-l Hikem de bahsedilen peygamberlerin hikmetlerinin isimleri böyle ilâh-î bir anlayışla tesbit edilmiştir. Ve gerçekten bu tesbitler çok muhteşemdir.

Uzun seneler bu sahalarda dolaşıldığı için ve bir hayli tecrübeler neticesinde **Terzi Baba** da kendi "ismi has"ını yaklaşık olarak tesbit etmiş idi ancak açıklamamıştı. Sebebi ise dışarıdan bir tasdik beklemesi idi. İşte zaman içinde bu tasdikler bazı sebeplerle zuhura çıktığından **Terzi Baba** da "Rabb-ı hası" "ismi has"ını bu kitabı ile bâtından zâhire çıkarmış bulunuyor ki o isimde (**Selâm**) isimdir.

Aşağıdaki sayfalarda izahları gelecektir.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazaratı'nın rûhlarına, Nusret Babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, ceddinin geçmişlerinin de ruhlarına ve "selâm" isminin de hakikatine hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs'in hevasından, zan ve hayelden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönlümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek mânâ da bu ve benzeri kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tandır.

Terzi Baba NECDET ARDIÇ Tekirdağ: (07/02/2014)
Cuma.

NOT= (20 şubat 2009) daki ve daha sonraki günlerde yaşanarak kaydedilen bu duygu ve tespitler o günlere aittir bu gün ise bu tespitler çok daha gelişmiş sahiplerini daha ileri derecelere götürmüştür. O günlerin feyzi ve bereketleridir. Her an ilerlemede olan bir gönül tabî ki, daha başka gelişmelere de sahne olacaktır. Eğer olmuyorsa yerinde sayılıyor demektir. Devamı olacak kitaplarımızda bunların yenilerini de göreceğiz. Bu kitablari okuduğunuz zaman nasıl bir safiyet ve idrakle yazıldıklarını göreceksiniz belki sizlerde, onlarda yaşantınızdan bazı kesitler bulabileceksiniz. Cenâb-ı Hakk cümle yaranımızın akıl gönül ve idraklerini Hakikati İlâhiyyenin hakikatinde açıp idraklerimizi genişletsin. İnşallah.

Şimdi mevzua girerken bu husla ilgili daha evvelden yazmış olduğumuz (14 İrfan mektebi ve şerhi sayfa 76) dan devam ederek mevzumuzla başlayalım. Cenâb-ı Hakk her birerlerimize akıl ve idrak nasib etsin inşallah. Amin.

TERZİ BABA (7) İSTİŞARE DOSYASI. 91

Biismi Has

Bismillâhirrahmânirrahîm:

(14 İrfan mektebi ve şerhi sayfa 76)

.....Şimdi; mühim bir mevzua daha dikkat çekmek istiyorum.

Buraya kadar ki, gerek ferdi gerek tüm itibariyle özet olarak (12) mertebe seyr'imizi görmüş olduk. Genelde bu mertebeler tarif edilirken, "elif" harfinden misal verilir. "Elif" gerçekte **(7)** si Nefs **(5)**i Hazret mertebelerini ifade etmektedir, toplam **(12)** mertebedir. Bunlar zâhiri mertebelerdir, bu mertebelerin/noktaların her birerlerinin zikir esmâları kendi bölümlerinde belirtilmiş idi."Elif" in bir de **(13)** üncü bâtın mertebesi/noktası, vardır ki; bütün âlemlerin kaynağıdır. Bunun kişiye özel olan esmâsının tayini Hakk'a aittir. Kişi bu esmâ zikrini müşahedesinde aracısız olarak ancak Hakk'tan alır.

Bu oldukça gizli bir sırdır, ehline açılır. Bazı tevhid ehli kimselerin **(sükûn)** devrelerinde ki devamlı virdleri Kelime-i Tevhid, salâvat, ve kendilerine müşahede ile belirtilen o özel esmâları olur, ender ulaşılan yaşamlardan biridir.

Seyahatlerimin birinde **Şam**'da böyle bir kimse ile karşılaşmıştım. O bu hali şöyle anlatıyordu!.. (*Cenâb'ı Hakk benden bütün esmâ zikirlerini aldı ve bundan sonra senin zikrin sadece Kelime-i Tevhid ve HUUU, ismidir, dedi.*) Diye bir sohbet esnasında bu hali belirtmiş idi, o tarihte yaşının (92) olduğunu bildirmiş idi ve sık sık,

gönlünün derinliklerinden (Lâilâhe illâllah ve Huu Huu) diye zikrediyordu. Bu temiz ifadelerin hayal ve vehim olmadığı açık olarak belli idi. Bu zât-ı muhterem, Türk asıllı ve nakşîyye büyüklerinden Hamdi. Arabi idi.

Bazı gerçek tasavvuf kitaplarında da bu tür menkıbelere rastlamıştım. **Bu hususta on üçüncü isim olarak "bize de verilen bir esmâ vardır" ne olduğu "bazı yakınlarımın dışında" şimdilik bizde kalsın. (demıştim)** Bu oluşumlar özeldir, genel değildir.

Bu oluşumların ışığında insân'ın aklına şu soru gelebilir! On ikinci derste kişi **(Allah)** Esmâsı'na ulaştığı halde, neden on üçüncü derste esmâ-i ilâhiyye'den her hangi bir isim onun özel ismi olsun?..

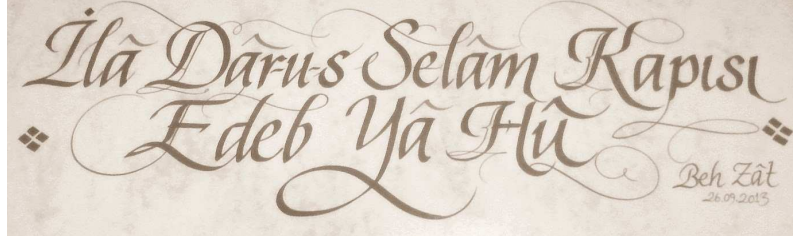
El cevap. Mutlak mânâ da **(Allah)** ismi Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimize ait bir isimdir, o ismi husûside kimse kullanamaz, bütün kullanımlar, genel ve zâhirendir, işte bu yüzden Cenâb-ı Hakk bazı sevdiği kullarına esmâ-i ilâhiyyeden bir **ismi** özel olarak o kuluna lütfeder, bu isim de onun husûsî'de özeli olur. Bunlar gayb sırlarındandır.....

(Selâm) ismi Dârüsselâm.

(10/11/2013) Pazar.

Bundan bir müddet evvel, bir kardeşimiz, (Be.....) Dergâh'ın iç kapısının üstüne asmak için bir "hat" levha getirmişti, Üzerinde şunlar vardı, (İlâ darisselâm /Selâmet/kurtuluş evine giriniz) (/10/25) yazılı idi. O günlerde dergâhta tamirat olduğundan paketi açmamış öylece uygun bir yerde muhafaza etmiştim, tamirat bittikten bir müddet sonra yerleşmeye başladık, daha sonra bahsettiğim arkadaş geldiğinde o tabelânın yerini tespit ettik ve sonra onu iç giriş kapısının üstüne asmak için gene uygun bir yere koymuş idim. Daha sonra asmıştık. Bunun gerçeğinin ne olduğunu o günlerde anlamamıştım ancak bu bir Âyetti ve çok anlamlı idi.

birkaç ay sonra ne olduğu anlaşılmış oldu. Hat şöyle idi.

İzmir de bulunduğumuz zamanın son günlerine doğru idi (12/10/2013/) (11) Cuma gününün akşamı Cumartesi gecesi saat (05,30) Bir zuhurat görüyorum, zuhurat şöyle idi.

Camide namaz kılıyoruz, namaz bitip **selâm** verdikten sonra dua ediyoruz, en sonun da İmam efendi bana seslenerek! (**Selim**) kalk devamını sen oku der gibi işaret etti. Bende (Fetih Sûresi 48 âyet 10 **İnnellezine.....**) i okuyup uyandım. Sonra ne olabileceğini düşünerek unutmamak için hemen not almaya başladım.

Zuhuratın türü, "Keşfi mücerret" yani anlamı oldukça açık olan bir zuhurat idi. Kısaca yorumuna geçelim.

(**Selâm** isminin özelde, bâtinen tescili idi.)

(Nefsi benlik, İzâfi benlik, İlâh-î benlik) in birleşmesi idi.

İnnellezine....) ne nin tatbikatı. Abdiyyet ve risâletin, Ulûhiyyete biat etmesi tâbi/dahil olması, bu üçlerin bir olması ve bunların böylece gerçek (**Selim, Sâlim, Selâm**) olmasıydı.

Namazdaki hâl, tahiyyatta ki gibi diz üstü oturuyor idik imam dahil herkesin sırtında siyah elbise vardı, bu husus "A'mâ'iyet" mekân olarak gizli hazineyi ve içindelileri temsil etmesiydi.

İmam'ın temsil ettiği makam risâlet idi. "*Bana bakan Hakkı görür*" hükmü ile aslında orada var olan Ulûhiyyet idi.

Bu durumda cemâat, "abdiyyet/nefsi benlik" imam "Risâlet/izâfi benlik" imam'ın batının da mevcut "Ulûhiyyet ise İlâh-î benlik" idi.

Allah zat ismi yönünden, kendi isimlerinden olan genel ma'nâ da **(Selâm)** ismini fakire hususide tahsis ma'nâsında, oradakilerin şهادetiyle, **(Selim)** diye işaret etmişti.

Bu hususun tescili için bir merasime ihtiyacı vardı, o da okuduğum **(İnnelezzine..... /48/10)** Âyeti ile üç mertebeden "abdiyyet, Risâlet, Ulûhiyyet) tatbikatı idi.

Bunları kendi varlığında birleyerek üç makamı bir bedende tevhid etmekte. Zâten kalktığımda sabah namazı vakti idi namazımı kıldıktan sonra bu Âyeti kerîme'yi üç makamın hakkı olarak üç defa okudum ve Fatihâ dedim böylece **selâm** ismi tahsisi ayrıca zâhiren de tasdiklenip tahakkuk etmiş idi....

"Daha evvelce bildiğim halde" genele açmayıp tasdik beklediğim bu husus, böylece levha ile zâhiren, zuhurat ile de bâtinen, tasdiklenip açığa çıkmış oldu.

Bu gecenin gündüzü Cum'a Cem günü idi, ve Cum'a namazından sonra ve sohbet (ismi a'zam) üzerine idi. "*İleriki sayfalarda gelecektir*" gecesinde genel ma'nâ'da kişinin kendisini tanıma ve mertebeler hakkında güzel bir sohbet olmuştu. (aşağıda gelecektir.)

Gene aynı gece, sabaha doğru bir zuhurat, şöyle zuhur ediyor idi.

Yakın bir kardeşimizin evindeyiz. Uzunca set üstü gibi arkasında dayanma yeri olmayan üstü kapaklı uzunca içi

dolap gibi olan bir eşya var. İçinde gizlenmiş rezervuar sistemleri gibi su dolaşım sistemi var. Ancak oturma dolabının etrafında su sızıntıları var, ne olduğunu anlamak için oturma yerinin üst kapağını açtım içeride olan su vanosunu kapattım tamirini yaptım vanoyu tekrar açtım daha sonra baktım dışarıya su sızmiyordu, düzelmişti.

(Küçük bir Yorum yapalım) kardeşimizin evi kendi beden mülküdür, üstünde oturulacak dolap gönlüdür, içi ve dışı ile görev yapmaktadır. İçinde hayat olan suyu gizleyip barındırmaktadır. Ancak bazı bağlantılarında. İlmi mevzuların birbiri ile olan bağlantılarında bazı uyumsuzluklar vardır yani bağlantılar tam sıkılmamış biraz boşluk kalmıştır.

Bunu düzeltmek ilim akışını ve depolanmasını sağlamak için, dolap kapağını açıp, yani konunun içine girip, nerede eksiklik var ise orayı sıkıp/izah edip, ilmin akışı tekrar temin edilmiş olduğundan, dolabın kapağı kapandıktan sonra, yani o ilim gönüle indirildikten sonra, gönülde yolu açıldığından, ve sistemde mutmein olduğundan, artık dışarıya sızmadan, kendi iç âleminde hem suyun/hayatin devamı ve hemde rezervi/depolanması temin edilmiş oldu. Yani hem beden evi selâmete çıkmış hemde ilmi konular gönülden akıp giderek ziyan olmamış ilimde selâmete çıkarılmış olduğundan burada da "**selâm**" ismi tahakkuk etmiş idi.

(Selim) Lügat ma'nâsı: Sağlam, kusursuz, refah ve selâmet üzere bulunan.

(Sâlim) Lügat ma'nâsı: sağlam sıhhatli, sağ, noksansız, her türlü tehlikeden uzak olan, emin ve korkusuz olan.

(Selâm) Lügat ma'nâsı: Ayıplardan, âfetten sâlim oluş, selâmet, emniyet, sulh, asayiş, bütün korktuklarından

emin olma, Allah'ın (c.c.) bir ismi. (Esmâül hüsnâ) Allah'ın güzel isimleri sıralamasında Allah Cami, isminden sonra, beşinci, Hazarat-ı hamse, sırasındadır.

Selâm isminin harfleri.

(سلام) (Selâm) Görüldüğü gibi "selâm" kelimesi, aslen, "sin" "lâm" "elif" "mim" harflerinden meydana gelmektedir. Bunların kısaca sayı değerlerini inceliyelim.

(س) (Sin) Ya-sin'in sinidir. İnsân-ı Kâmil'in sinidir. Hakikat-i insaniyye'nin sinidir. Her insanın sinidir. Sayı değeri (60) dır. Görüldüğü gibi üç harfle ifade edilmektedir.

(ل) (Lâm) Ulûhiyyet lâmidir. Ululuk yüceliğin ifadesidir. Ehadiyyetin işaretidir. Adeta Ehadiyyetten âlemi şehadete uzatılan ve bu âlemleri tutan askı gibidir. Sayı değeri (30) dur. Bu harfte üç harfle ifade edilmektedir.

(ا) (Elif) Harflerin başbuğu. Bütün ma'nâların kaynağı. Nazenin naz ehli. Onüç noktadan meydana gelmiş bütün makamları ihata edici. Bütün varlıkta var olucu Lâm'ın kucağına oturunca (لا) (Lâ) olarak bütün âlemleri bir çırpıda kaldırıcı sadece kendi neş'esini bırakarak beşeri neş'e leri yok edici Sultan Elif. Sayı değeri, (1/13) tür. Bu harfte üç harfle ifade edilmektedir.

(م) (Mim) Muhabbet kaynağı. Hakk âşıklarının sığındığı liman. Gariplerin dayanağı. Âlimlerin âlimi. Nur-u Muhammedinin şifresi. İnsanların İlâh-î senedi.

Muhammed Mustafa (s.a.v.) Sayı değeri (40) tır. Bu harfte üç harfle ifade edilmektedir. (Selâm)ın Lâm-ına birde ikili (لا) (Lâmelif) olarak bakalım. Lâm olan Ulûhiyyet, Elif olan Ehadiyyeti kucağında tutmuş Lâ olan ben yok, bende var olan Ehadiyyettir, dercesine onu sinesine basmıştır. Ehadiyyet ise Ben bātındayım görünen sensin diyerek kendini gizlemeye çalışmaktadır. Bu birliktelik sarmaş dolaş olan bu hal kendinden kendine muhabbetir.

Baştaki **selâm** da devreye girip sizleri ben anlatacağım merak etmeyin böyle gizli kalmayacaksınız diyerek mim-i Muhamediyeye akarak bazen beşereriyyeti ile bazen hakikatiyle insanlarla beraber olmaktadır. O nu ancak bu hakikatleri bilenler tanımakta diğerleri ise sadece beşeriyetine bakıp falan kimse zannetmektedirler. Aslında o zannettiği gibi sadece beşer yönlü değil, aynı zamanda Hakikat-i ilâhiyye yönüyle de âleminin içinde gizli bir hazine olarak dolaşmaktadır.

(Selâm)ın sayı değerlerini toplarsak. $(60/30/1/40=131)$ ederki, sayı bellidir. (13) ve (1) Özetlersek;

(س) (Sin) İnsân-ı Kâmil.

(ل) (Lâm) Ulûhiyyet.

(ا) (Eif) bir Vâhidîyyet.

(م) (Mim) Hakikat-i Muhammed-î dir.

*İşte **selâm** bütün bu âlemlere Ehadiyyetinden gelen tecelli-i İlâhiyyeler ile âlemlerin her bir noktasına selâmetle rahmeti Rahmaniyyenin akmasıdır.*

Ayrıca **selâm-ı** (بالسلام) lâmi tarif olarak, tahsis

(El selâm/Es selâm) olarak okursak. O zaman.

(أ) Baştaki (Elif) Ahadiyyet.

(س) İkinci (Sin) ise Selâm isminin zuhuru olan İnsân-ı

Kâmilin gölgesidir. Böyle olunca sayı (192) olmakta oda zaten (12) dir. Yani hakikat-i Muhammed-î dir. Ayrıca (19) dur, o da İnsân-ı Kâmil'dir.

NOT= Daha faydalı olur düşüncesiyle buraya Kur'ân-ı kerîmde yolculuk, (35/1/Fatiha Sûresi)nden küçük bir aktarım yapalım daha geniş bilgi isteyenler aynı kitabın tamamını okuyabilirler.

.....Ey hakikat ilmine talib olmak isteyen kardeşim. Allah'a ulaşmanın tek ve en kısa yolu senin kendinden geçmektedir. Çaresi; kendini ve hakikatini idrak etmendir.

Aksi halde bir çok sevap kazanarak Cennet ehli olabilirsin, ama; (Allah ehli) "**Ehlûllah**" olamazsın. Cennet ise sadece senin beşeri duygularına hitab eder, duygularının hissiyatı kesildiği anda Cennet hiçbir şey ifade etmeyecektir.

Ancak söylemek istediklerimiz yanlış anlaşılmasın cehenneme göre tabî ki, Cennet daha güzeldir. (Aslın da bu dahi göreceli) dir. (değişkendir.) Cennet nefsimize beş duygumuza hitab eder, duyguları olmayan bir varlık için Cennet hiçbir şey ifade etmez.

Hakk'a yönelmek isteyen Cennet taliplisi değil Hakk taliplisi olmalıdır. Cennet'e iyi amel ve sevapla gidilir,

Hakk'a ise iyi amel sevap ve ayrıca irfaniyyet ile gidilir. Arada büyük fark vardır. Cenâb-ı hakk Cennet talebinde olanlara, Cennetin yolunu, Hakk talebinde olanlara da kendi yolunu açsın amin.....

.....

Yeri gelmişken şurada bir şeye daha dikkat çekmek isterim, bir harf olarak bildiğimiz (ا) elif'in aslı (**E-L-F**) harflerinden meydana gelmektedir.

(Elif,) tanışmak, kaynaşmak, sevmek, cana yakın olmak, dostlukta bulunmak, anlamlarına gelen "ülfet" etmek demektir. Görüldüğü gibi bünyesinde (ا) (**elif**) (ل)

(**lâm**) (ف) (**fe**) harfleri vardır. Başta bulunan (**elif-**

lâm) hakikatinin (ف) (**fe**) "**feyekünü**" ile hemen

zuhura çıkıp kolay anlaşılabilmesine vesile olacağı ümidiyle demektir. Yine elifte var olan ikinci harfin, yani (ل) (**lâm**)

in içinde söylenişte (م) (**mim**) de vardır o halde **elif**'in

içinde açıkça (ا) (**elif**) (ل) (**lâm**) (م) (**mim**) i şüphesiz

olarak görmekteyiz. Yani (**elif**) aynı zamanda bu yolla da

eşittir, (ا ل م) (**elif-lâm-mim**) dir sonda ki (ف) (**fe**)

ise bu hakikatlerin (**kün**) (**ol**) emriyle faliyyete geçip

(**feyekünü**) hemen olmasıdır, bir şeye ol deyen Cenâb-ı

Hakk için o şeyin olmaması mümkün değildir, ancak bizler

bu oluşumların farkın da olmadığımız sürece oluşan

hakikatlerden gaflette olduğumuzdan onları olmamış

zannediyoruz halbuki onlar olmuşlardır ve bizleri

seyretmektedirler.

(Maşuk yüzün tutmuş sana sen bakarsın öte yana) dendiği gibi. Bizler de ötelere baktığımız sürece bu

hakikatleri görmemiz mümkün olamayacaktır.

Yukarıda **(Eif ve be)** nin, **(Elif lâm mim)** in muhabbet ve birlikteliğini gördük. Şimdi de **(lâm ile elif)** in ezeli muhabbetini görelim.

Arabî alfabede (ﻻ) **(lâmelif)** diye tabir edilen bir sembol harf vardır ki; **(elif lâm)** in sondan başa söylenişi dir. Alfabenin **28** inci sondan ikinci son harf (ﻻ) **(ye)** den sonra sondan birinci harftir. (ﺀ) **(elif)** ile başlayan Hakikat-i İlâhiyye tenezzülâtı yine bir (ﺀ) **(elif)** ile kemâle erip aslına ulaşmasıdır. Küçük asıl Ebced hesabıyla elif **(1)** lâm **(30)** sayı değerindedir. **(1)** i **(30)** un önüne koyarsak **(130)** eder sıfırı alırsak **(13)** kalır ki; bu şekliyle **(elif lâm)** **(13)** ü beraber yüklenmişlerdir, ve bu ağırlığı bütün haşmetiyle **(meratib-i ilâhi)** "ilâhi mertebeler" olarak mertebe mertebe her bir Peygamber hazarâtın da zuhura getirmişlerdir. Bu **(28)** inci mertebe ki; O da Kûr'ân da bahsedilen **(28)** inci Peygamber olan **(zuhuru Muhammed-î)** dir. **(29)** uncu son sırada olan (ﻻ) **(ye)** harfi ise **yakıyn ehli** olan ve bütün bu hakikatleri tasdik eden gerçek mânâ da ki; varisi nebi ümmet-i Muhammed-î ler dir. (ﻻ) **(ye)** harfinin **(4)** ebced hesabından **(3)** ü **(10+10+11=31)** olur ki; tersi zaten **(13)** tür. Yani bunlar **(13)** hakikatine **(hâmil)** müşahede ile taşıyanlardır.

(ﻻ) **(ye)** harfinin büyük ebced hesabı ile sayısal değeri ise **(575)** tir. İslâmın simgesi olan **(kare)** **(4)** ü çıkarırsak, geriye **(575-4=571)** kalır ki; ne büyük bir gerçektir. Bilindiği gibi **(571)** Hz. Peygamberin doğum yılıdır ve **(5+7+1=13)** tür. İşte bu (ﻻ) **(ye)** "yakîn" sembol

harfinin zuhur yerleri, yaşadıkları devirlerinin en kemâllileri' dir' ler. Adeta efendimiz (s.v.s.) min (*biz son gelen ilkeriz*) sözünün alfebede ki; zuhur yerlerini de bildirmesi gibidir.

(**س**) (**ye**) son harftir, fakat bütün ilâhi mertebeleri bünyesinde toplu olarak muhafaza etmektedir. Alfebe de iki harfin altında nokta vardır, biri her zaman (**ب**) **be ba** nin diğeri ise, zaman zaman (**س**) (**ye**) nin altıdır. Be nin altında ki; nokta (**Ahadiyyet'ül zat**) noktası, zaman, zaman kullanılan (**س**) (**ye**) nin altında ki, iki noktadan biri (**beşeri benlik, diğeri ise İlâhi benlik**) noktaları'dır.

Evet (**ال**)(**elif, lâm**) ile başlayan Vahidiyyet' in'den Ulûhiyyet'i ne olan ilâhi tecelli, yine bir (**ال**) (**elif, lâm**) ile ancak bu sefer tersinden (**لا**) (**lâm,elif**) yani yine (**13**) olarak aynı yollardan geçerek, (**ef'âl'inden,Ulûhiyyet-ine, oradan Ahadiyyet-ine**) "*Mi'râc*"a doğru kanat çırpmağa başlamasıdır. Nasıl ki, (**الم**) (**elif, lâm, mim**) den evvelce belirtildiği gibi İnsân'ın zâhir bâtın kemâli ortaya çıktığı gibi, (**لا**) (**lâm,elif**) üzerine de bir (**م**) (**mim**) i Muhammed-i (**reisün**) "**başını**" koyduğumuz da aynı kemâli orada da görmüş ve bulmuş olmaktadır. Aşağıdaki çizim de olduğu gibi başlangıçta **İnsân, nihayette yine insândır**. Yani (**Selâm**) dır.

لا

İşte (ل) (ا) (elif ile lâm) ın (13) ün İlâhi beraberliği eliften lâm'a olarak zuhura başlamakta, bütün mertebelerde, o mertebelerin hakikatine bürünerek hayat sahnesine (13) çıkmakta ve yine en sonun da aynı (ل) (ا) (elif) (lâm), (لا) (lâm) (elif) olarak (lâm) dan (elif) e doğru kendi aslına ulaşmaktadır. (ل) (ا) (elif) (lâm) da ki; kimlikler bellidir, fakat (لا) (lâm) (elif) te ki; kimlikler belli değildir, bulunduğu mertebeye göre bazen, (elif),, (lâm),, olur. Bazen da; (lâm),, (elif),, olur, şöyle ki; (لا) lâm elifin yukarıdan sağ ucundan aşağı doğru inerse orası (elif) oradan yukarıya doğru çıktığımız yer ise, (lâm) olur. O zaman, (elif-lâm) şeklinde okunur. Eğer sol üst uçtan aşağı doğru inerse o zaman orası (lâm) olur. Oradan tekrar yukarıya doğru çıktığımız da da, orası (elif) olur ki; böylece (lâm-elif) diye okunur. Böylece: (لا)

(lâm-elif) hem **(elif-lâm)** hem de **(lâm-elif)** tir. Bu yüzden bütün tecelli-i ilâhiye, ister tenzil-iniş yönüyle, ister uruc-yükseliş yönüyle olsun hepsine câmidir.

Bu bir hakikat-i İlâhiyye ve **(elif ile lâm)** in sarmaş dolaş ezeli hubbiyyet-muhabbet-i bitmez tükenmez aşk-ı ilâhisidir ki; her zerre de, o zerrenin mertebesinden raksıdır. Bazen, **(lâm,) (elif)e** ayna olur, bazen, **(elif,) (lâm)a** ayna olur.

Kûr'ân-ı Kerîm Enfal Sûresi (8/17) Ayetinde:

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

(Vema rameyte iz rameyte velâkinnellahe rama)

Mealên:

"Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı.)

İlâhi sözünde, **(elif,) (lâm)** in aynası olmuştur ki;

(elif,lâm) dır. (ا) (ل)

(Men reâni fekad reel Hakk)

(Beni gören ancak Hakk'ı görmüş olur)

Hadîs-i kûdsîsin de ise **(lâm,) (elif)** in aynası olmuştur ki;

(lâm,elif) tir. (لا)

Bu çok mühim irfaniyyet hakikatine nazar eyle ve diğer yaşantıları da böylece kıyas eyle. Bu ilâhi muhabbet her an âlem de yenilenerek yaşanmaktadır.

Söz buraya gelmişken bir şeye daha dikkat çekmeye çalışalım.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) **(LÂ İLÂHE İLLELLAH)**

Bilindiği gibi **(KELİME-İ TEVHİD')**in ilk harfi bu

(لَا) (lâ) (lâm-elif) tir, ve tek harf olarak az uzatılarak

(lâ) diye okunur aslı ise (lâm ve elif) tir, (lââ) diye elif uzatma işareti olarak okunduğunda, nehiy etme yok etme-kaldırma mânâsınadır. Aslında (لَا) (lâm-elif) in varlığında kaldırılacak bir şey yoktur ve yerli yerindedir. Bizler hayal ve vehmimizde aslı olmayan bazı varlıklar icad ettiğimizden ve bu varlıklara birer hayalî vücûd verdiğimizden, (lâm-elif) in hakikatini perdeleyip onu (لَا) (lâ) yokluk zannediyoruz ve çalışmalarımıza bu anlayışla başlıyoruz ki; seyr-i sülûk'un sonlarına doğru (Allah) (c.c.) lâfzının (لَا) (lâ) (elif) (lâm) ı na ulaştığımızda idrak ediyoruz ki; baştaki (لَا) (lâ) aslında (lâm-elif) imiş ve bütün İlâhi hakikatler yukarıda belirtildiği gibi şeksiz şüphesiz zaten onun bünyesinde mevcut imiş.

Kelime-i Tevhid'te (لَا) (lâ) yok (lâm-elif) varmış

(lâ) ise bizim **heva** ve **heves'**imiz, ve tevhid-i hakiki'den cehlimiz imiş. Aslında; (lâ) olan, yok olan, bizmişiz, bizim hevamız imiş. Kelime-i tevhid-in nehiy bölümü dahi ispat imiş, İki yönü de ispat, ispat imiş, nehiy ve ispat değilmiş. Daha daha, aslında ispatlanacak da, bir şey yok imiş çünkü ispatlama **ikilik gerektirir**, iki **yok**'ki ispatlama gereksin.

Meseleye bir başka yönüyle de bakmağa çalışalım. Kelime-i Tevhid' in içinde iki adet (لَا) (lâm-elif) vardır, biri baştaki diğeri de **illâ** nın (lâm-elif) i dir. Birinci (lâm-elif) te ki; zâhiren (lâ) nehiy yokluk ifadesi, Bâtînî mânâ da (lâm) (elif) in içinde yani birlikte olduğu (lâm) yani Ulûhiyyet mertebesi ayrı bir mertebe olarak yoktur ve sadece (elif) **Ahadiyyet** mertebesi vardır, demektir.

(lâm)- (elif) in sadece zuhur ve görüntü mahallidir.

Nehiy edilen budur, aksi halde âlem de hakk'ın vücûdundan başka bir vücûd varmış, olur ki; bu da muhal-olmayacak bir iştir.

Bu hususta daha geniş bilgi "Kelime-i Tevhid" isimli kitabımızda bulabilirsiniz.

Ayrıca Efendimizin kabri şeriflerine girilen bir nolu **Darisselâm kapısıdır.**

Buradan ileriye doğru yola çıkılınca tam karşıdaki (41)nci cennetül bâki kapısından çıkıncaya kadar o koridorun üzerinde (12) makam vardır. Normalde yavaş, yavaş Peygamberimizin kabri şeriflerinin önünde dua da ederek, yaklaşık on dakikada geçilir. Ancak irfaniyyet eğitimi içinde belki (15/20) senede geçilir. Oradan çıkabilenin karşısında Cennet-ül Bâki kabristanı olduğundan (Darüsselâm) (13) ün hakikatinede ermiş ve girmiş olabilir.

Kâ'be'i Muazzamada selâm kapısı.

Mekke de Beytullaha girilen "(24) no lu kapıdır."

Bab-üs selâm. Efendimiz (s.a.v.) in Kâ'be'ye girişte kullandığı kapıdır.

Hacca ilk gidenlerin Kâ'be'ye girişte bu kapıyı kullanmalarının efdal olduğu bildirilir.

Sa'y mekânın da Safa ile Merve arasında, Merveye biraz daha yakın (24) no lu kapıdır.

Üzerinde yanan ışıklarla Bab-üs selâm olduğu bellidir.

Efendimiz (s.a.v.) in dünyaya geldiği ev olarak bilinen bina ile karşı karşıyadır. Aralarında iki yüz metre kadar

mesafe vardır.

Terzi Baba. **Bab'a** (Bab) kapı. İlâ Darüsselâm.

İlâ Darüsselâm. Kapısından içeri Terzi Baba'nın. **Bab'a** (Bab) kapısından içeri girilir. Ulûhiyet ve Hakikat-i Muhammedi sahalarına da bu **selâmet** kapısından girilir.

Daha sonra yukarıda bahsedilen "hat/yazıyı getiren kardeşimizin isminin lûgat ma'nâsına baktım şu demekti. Be.....t isminin anlamı. Doğuştan iyi, soylu kişi anlamına gelmektedir. Soyu soppu temiz, doğuştan iyi, temiz kimse.

Diğer yönü ile (B/h/z/t) harfleri, (B) ile, (H) hüvviyyet, (Z) (Zat) ise bilindiği gibi o kişinin veya varlığın özünü hakikatini Zâtını ifade etmektedir. Ayrıca (Za) sahib, mâlik, ma'nâsına'dır. (T) ise bütün bunların birliği tevhidi'dir. Yukarıda bahsedilen (Hat) aslında bir yol demektir. Ma'nâ da ise hangi hat/yazı yazılıyor ise o ma'nânın her bir çizgisi yoludur, bu çizgiler o ismin lâtif ma'nâ'sını oluştururlar. İsmi başındaki "B" ile "ile" demektir ve **Ene** ve **Ente**'nin "mabeyinci/aracısıdır. (H) Hüvviyyet'tir. (Zat) ise, zâten bellidir.

Yani (**Selâm**) ve **Selâm** ismi, **Terzi Baba**'ya Zat'tan gelen bir hediyedir.

Sondaki (T) ise bütün bunların birliği, tevhidi'dir.

Sayı değeri toplu olarak (1307) dir. Görüldüğü gibi bünyesinde (13) ve (7) vardır ve ne oldukları bellidir.

Hat'tı getiren kardeşimizle çok eskiden beri beraberliğimiz vardır bu işe vesile olduğu için kendisine teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan kendisi için sağlık, sıhhat ve gönlüne göre geniş idrakler niyaz ederim.

Dâr'us – Selâm: Yedinci Cennetin ismidir. Lügatta;

emniyet ve selâmet yeri, esenlik yurdu manasındadır.

“vallahu yed’u ilâ darisselâm, ve yehdî men yeşau ilâ sıratin mütakîm.

(Yunus/10/25) **“Ve Allah, (sizleri) selâm yurduna (Cennete) da’vet eder. Ve dilediğini (hikmetine binâen, kendi lütfundan) dosdoğru bir yola hidâyet eder.”**

Şimdi! Bu hususun daha iyi anlaşılması için.

Evvelâ (Fetih Sûresi 48 âyet 10) Bu âyet-i Kerîmenin yorumunu özetle (19/Fetih Sûresi) isimli kibimizden kısaca buraya nakledelim.

Ve daha sonra bu gecenin gündüzünde ki Cuma namazından sonraki sohbetide ismi Âzam üzerine idi. O sohbeti devamına ilâve edelim.

Daha sonrada yukarıda bahsedilen **(Ene ve Ente)** sohbetini ilâve edelim.

(Fetih Sûresi 48 Âyet 10) **(İnnellezîne yübayiuneke innemâ yübayiunellâh yedullâhi fevka eydihim femen nekese fe innemâ yenküsü alâ nefsihî femen evfa bima ahede aleyhullahe fesityü’tihi ecran azîmâ)**

48/10. **“Şüphe yok, sana bîy’at edenler, muhakkak ki, Allah’a bîy’at ederler. Allah’ın eli, onların ellerinin üstündedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da - Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir.”**

Bu Âyet-i Kerîme hakkında tefsirlerde geniş bilgiler vardır, araştırmacı olanların, oralara da bakmaları mutlaka yararlı olacaktır. Biz yine yolumuza devam edelim.

(بيعت) "Biat" kelimesi, Ebcet hesabı ile toplam olarak (482) sayı değerini vermektedir. Toplarsak, (4+8+2=14) etmektedir ki, çok manidar'dır. Bilindiği gibi (14) bütün mertebeler de geçerli olan Nûr'u Muhammed-î dir.

(Bu hususta geniş bilgi 13 ve hakikat-i İlâhiyye kitabımızda verilmiştir, oraya bakılabilir.)

"Biat" Âyet-i Kerîmesi'nin Sûre içindeki sayısı (10) dur. (10) ise "fenâfillâh" İseviyyet mertebesi'dir. O halde seyr-i sülûk'ta İseviyyet mertebesinden, Muhammediyyet mertebesine geçebilmek için mutlaka bu mertebenin (biat)ı na ihtiyaç vardır ve bu biat o mertebeye geçmeye ruhsattır, başka da yolu yoktur. Bu "biat" ın zâhir ve bâtın iki yönlü olması kemâlinin gereğidir.

"Biat" kelimesinin Lügat manâsı, (**Kabul ve tasdik**) hükmün de'dir. "Biat" eden kimsenin evvelâ (11) inci, Hazret-i Muhammed (s.a.v.) mertebesi'nedir. Bu hâl kemâle erdiğinde, (12) kinci, Hakikat-i Muhammed-î mertebesinedir. Bu da kemâle erdiğinde, (13) üncü, Ahadiyyet'ül Ahmeddiyye mertebesine dir. (14) üncü Nûr'u Muhammed-î ise bütün bu mertebeler de o mertebenin gereği olarak özlerinde varolup oraları aydınlatmaktadır. Böylece (14) sıralanmış bir mertebe değil, bütün mertebelere nüfûz etmiş küllî bir mertebedir. Buradan da anlaşıldığı gibi, "biat" sayısal değeri itibariyle de Hakikat-i Muhammediyye'nin bütün mertebelerinde faaliyyet'e geçirilmesinin gereği ortaya çıkmaktadır. Bu özet bilgiyi verdikten sonra şimdi tekrar gelelim "meâlen" Âyet-i Kerîme'ye.

48/10. **"Şüphe yok, sana biy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a biy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstün-dedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi**

aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir."

Görüldüğü gibi hemen okunduğunda dahi insân-ı dehşete düşüren bir ifade ile karşılaşmaktayız.

Hakikat-i İlâhiyye, Hakikat-i Muhammediyye, ve Hakikat-i Abdiyye nin nasıl muhteşem bir birliktelik'te buluşmuş olduğu açık olarak görülmektedir. Zâten bütün bu âlemlerin aslı ve özü de bu üç mertebedir, onlar da, Ulûhiyyet, Risâlet ve Abdiyyet'tir.

İşte gerçek kemalât bu üç mertebeyi kişinin kendi varlığında cem etmesidir. Tabi i ki, maddî manâda değil irfan-î manâdadır.

(Yukarıda konuya ayrı bir mesned olan zuhuratta da bu üç mertebe/husus belirtilmiş idi) -----

(Men yutiirrasûle fekad etaellahu)

4/80. " Her kim Peygambere itaat ederse muhakak Allah Teâlâ'ya itaat etmiş olur."

Bu Âyet-i Kerîme de "Peygambere" itaatin mutlak manâda "Allah'a" itaat etmek olduğunu açık olarak göstermektedir. Çünkü bilindiği gibi Hz. Peygamber (s.a.v.) âlemde en geniş manâda Hakk'ın zuhur mahalli olduğundan Onun gayrı değildir.

Yukarıda ki, ve benzeri Âyet-i Kerîmeler, risâlet mertebesinin Hakk ile kulu arasında nasıl bir bağ oluşturduğunu açık olarak göstermekte ve tanıtmaktadır. Belirtilen üç mertebenin nasıl birbirlerini tamamladığı da ifade edilmektedir. Bu mertebelerden biri olmazsa bâtın'ın zâhire çıkması mümkün değildir. O halde de tebliğin imkânı yoktur. Ulûhiyyet mertebesinden Risâlet mertebesine "inzâl" olan, inen, "hakayık" hakikatler, oradan da abdiyyet mertebesine "inzâl" olurlar. İşte bu abdiyyet mertebesi bütün bu hakikatleri idrak edecek şekilde varedilmiştir. Ancak bir kısmı da bunları inkâr

derecesinde gaflet ehli olmuşlardır.

Yukarıda bahsedilen üç elin aslında bir hakikatin üç mertebesinden olan zuhurunu ifade etmektedir. Ancak burada ki, "abd-kul" dan murat, (abdühû) olan velâyet mertebesidir. Yukarıda bahsedilen "**biat**" ta, ki, eller, zâhiren et kemik elleri ifade ediyorken gerçekte ise bu mertebeleri ifade etmektedirler. Benzeyişleri tutma yönündendir.

*Bu mevzua (18) inci Âyette yine gelecek olan (**bîy'at**) Âyetiyle yolumuza devam etmek üzere şimdilik bu kadarla bırakarak yolumuza devam edelim İnşallah.*

(Lekad radiyallahü anil mü'minine iz yübayiûneke tahteşşecerati fe alime ma fî kulûbihim fe enzeles sekînete aleyhim ve esabehüm fethan karîben.)

48/18." **Yemin olsun ki, Allah, müminlerden râzî oldu, o vakit ki, ağacın altında seninle inatlaşmada bulunur oldular. Onların kalblerinde olanı bildi de üzerlerine o sekiyeti -o huzur ve sükûneti- indirdi ve onlar bir yakın feth ile mükâfatlandırdı."**

Şimdi, tekrar burada ki, "**bîy'at**" kelimesiyle (10)uncu Âyette geçen "**bîy'at**" kelimelerini beraber değerlendirmeye çalışalım.

Daha evvelce (**biat**) kelimesinin lûgat manâsını vermiştik. Diğer şekliyle ise (**biat**) hakikat-i İlâhiyye yi, Hakikat-i Muhammediyye yi ve Hakikt-i Abdiyye yi, irfaniyyet ile birleştirip her mertebenin hakkını vererek yaşayabilmektir, diyebiliriz.

İşte, "Biat-ı Rıdvan" denilen bu hadise de, bu üç mertebeyi bir arada görmekteyiz. Biri, "Yedullah" Allah-ın eli, diğeri, "yed-i Rasûlullah" Hz. Rasûlullah'ın eli, diğeri ise, "yed-i abd" sahâbî'nin, yani kulun elidir. Bu üç el, yani bu üç mertebe bu hadise de içtima etmiş, yani birleşmiştir.

Her ne kadar bu mertebeler bir birinden ayrı imiş gibi ise de aslında "tek bir" olan (Ahadiyyet) mertebesinin zuhur halinde faaliyet/şeenliğini ifade etmektedir. Ehline malûm olan çok büyük bir irfaniyyet hakikatidir.

Ve üç mertebenin birbirinden "**rıza/razılığı**"dır. İşte bu husus Ulûhiyyet makamında ki "**razi ve merzi**" hakikatidir.

Ayrıca tenzih, teşbih, ve tevhid, hakikatlerinin de bulunduğu ve birleştiği müthiş bir sahnedir. Ve bu sahne ve hakikatleri kıyamete kadar da tatbik edilerek devam edip yaşanacaktır.

Bir bakıma "Sahabî'nin, yani "abd-kulun" mertebesi, "tenzih" Hz. Peygamberin Risâlet mertebesi, "teşbih" Ulûhiyyet mertebesi ise "tevhid" mertebesidir.

Bütün bu âlemlerin var olması zâten, bu üç mertebenin zuhura çıkıp faaliyete geçmesi için değil mi'dir.? Bu aslî mertebeler ve ara mertebelerinin ortaya çıkmaları da birer **(fetih)** değilmi'dir.? Ayrıca bu mertebeleri de birer, birer idrak etmekte **(fetih)** değil midir.? "*Cem'ül cem'ül cem ile feth oldu ebvab-ı Hüda,*" diyen kişi de ne güzel demiş değilmidir.?

İşte bütün bu fetihler dolayısıyla Hakk-ı anlamamız mümkün olabilecektir. Sadece taklidî ve irfaniyyetsiz faaliyetlerle anlamamız mümkün olamayacak, sadece sevaplarımız artacaktır, bu da çok güzel bir oluşumdur, ancak **(biat)** hakikati ortaya çıkamayacaktır.

Bazı İsevî gurupların temsilcileri, "Grogoryan ve Yahova şahitleri" gibi, onlarla yaptığımız görüşmelerde, İsâ'nın (a.s.) anahtar olduğunu belirtmişlerdi. Yani gerçekleri açacak olan ancak odur, ona îmân ile her şeyin kapısı açılacak mahiyette beyanda bulunuyorlar idi. Biz de, onlara; bizler zâten İsâ (a.s.) a îmân ediyoruz, ama esas anahtar bizdedir, O da Hz. Muhammed (s.a.v.) dir, diyorduk.

O nun ümmetine hediye ettiği anahtarların başlıcaları

(Besmele-i şerif, Elham-Fatiha Sûresi ve Fetih Sûresi) dir. Aslında her bir "Sûre-Sûret" Hakikat-i İlâhiy ye yi tanıtan bir hususiyet-i olduğundan Kûr'ân-ı kerîm' de ki, (114) Sûrenin hepsi birer büyük anahtar, diğer Âyet-i Kerîme'ler ise her biri kendi mertebesinden birer anahtardır. Bu Âyet-i Kerîme'de de olduğu gibi, ancak bu anahtarları kullanmak'ta bir irfaniyyet gerektirmektedir. Bu anahtarları hakıyla kullanan ise İnsân-ı Kâmil'dir ki, ef'âl-i, esmâsı ve sitatları ile halka rahmettir.

Kayıtta, yani yazıda, Kûr'ân-ı Kerîmin başında olan anahtar-besmele, Elham-ı açmakta, Elham da hamd-ı ve diğer hakikatleri açmaktadır.

Elhamd, yani Fatiha sûresi Ulûhiyyet ve abdiyyet mertebelerinin hakikatlerini açmakta, çünkü o Sûre kul ile Hakk arasında bölünmüştür.

Fetih Sûresi ise, Abdiyyet, Risalet ve Ulûhiyyet hakikatlerini açmaktadır. Diğer bir ifadeyle Peygamber Efendimizin belirttikleri, (*Ben ilim şehriyim, Alî onun kapısıdır*) beyanlarından, Hakikat-i Muhammed-î ilmîne yönelmek onun anahtarı-kapısı ve fâtihi olan hakikat-i Alî'ye den girmek gerektiği anlaşılmaktadır.

Tekrar gelelim (10) uncu Âyet-i Kerîme'ye. (*Bilindiği gibi bu Âyet-i Kerîme ilk derse başlarken ve ders geçirilirken el ele tutularak okunan Âyet-i Kerîme'dir.*)

(İnnellezîne yûbayiuneke innemâ yûbayiunellâh yedullâhi fevka eydîhim femen nekese fe innemâ yenkûsü alâ nefsihî femen evfa bima ahede aleyhullahe fese'yü'tihi ecran azîmâ)

48/10. **"Şüphesiz yok, sana bîy'at edenler, muhakkak ki, Allah'a bîy'at ederler. Allah'ın eli, onların ellerinin üstündedir. Artık kim -ahdini- bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur ve her kim de Allah ile üzerine sözleşmede bulunduğu şeyi yerine getirirse ona da -Allah Teâlâ- büyük bir mükâfat verecektir."**

(İnnellezîne) "muhakkak o kimseler ki,"

Görüldüğü gibi burada tahsis yapılmakta, bir tahsis yapılmakta, hitap bütün insânlara değil belirli bir guruba ve Hz. Peygamberin çok yakınının da olan kimseleridir. Biat-ın ilk şartı gönülden yakınlık olmasıdır. Biat ehli alma ve olma ehli olanlardır.

(Yübayiuneke) "Sana bîy'at ediyorlar" tabii olup alış veriş yapıyorlar. Bayi, bilindiği gibi alış veriş yapılan yerdir. Âyet-i Kerîme'de belirtilen (bayi) ise Hz. Rasûlullah'ın sahibi olduğu Ulûhiyyet hakikatlerinin pazarlandığı âlemlerin en büyük (bayisi) dir. Her Peygamber Ulûhiyyet hakikatlerinden kendi mertebesi olan hakikat-i pazarlamakta yani, o mertebenin ilminin bayisi olmakta, Hz. Peygamber Efendimiz ise (biat) ehli ne en geniş Ulûhiyyet hakikatlerini ifşa etmekte ve pazarlamaktadır. Yani açığa çıkarmaktadır. Âyet-i Kerîme'nin diğer ifadesi ise **(senin bayi'in den alış veriş ederler)**

bu alış verişte, Hz. Peygamberden ilâh-î ilim ve muhabbet alanlar, her alış verişin bir bedeli olduğu gibi, acaba bu alış verişin karşılığında ne vermeleri icap etmiştir. Bunun cevabını (Tevbe Sûresi 9/111 Âyetinde) ve benzerlerinde görmekteyiz.....

(İnnellezîne.....) Tekrar başka bir yönden bakalım.

Bu Âyeti Kerîme'nin, "şariat, tarikat" mertebelerindeki Tenzihî anlayışı, yorum gerektirir, çünkü ötelelerde olan bir Allah'ın elinin burada olması mümkün değildir.

Bu anlayış ise! Hakk'ı yukarılara atmaktır, böyle bir anlayış ile de Hakk'a ulaşmak mümkün değildir.

Akılda yukarılara atılmış olan bir Allah'ın gönülde ve bedende bulunması da imkânsızdır.

Hakikat ve Ma'rifet mertebelerinde ise, Hakk tenzihen yukarılarda olmakla birlik de, hem de Teşbihen, aşağılarda dır mülkünün içindedir, ve hayatın gerçek hali de budur.

Teşbihen oluşan anlayışta, ve gerçekte de Allah (c.c.) bu âlemin ve yaşamın içindedir ve faal olan Allah'tır.

Beşeri tenzihte olan Allah ise her şeyden münezzehten kılınan Allah hareketsizdir. Hareketsizlik ise ölü hükmündedir. Ancak Allah (c.c.) "Hayy" ismi ile hayatın ta kendisidir.

Gerçek Kadîm tenzihini idrak edemeyen kişi beşeri, tenzihten sonra, güya iyi niyeti ile ama bilgisizlik yönünden Hakk'ı, beşeri tenzih, ile tenzih edip, ötelere atarak, O nu devre dışı bırakarak farkında olmadan hareketsiz hale getirmektedir. Bu da ölüm demektir.

Ne yazık ki, yüceltme iyi niyeti ile Allah (c.c.) bu kendi âleminde faaliyet dışı bırakılmaktadır.

Oysa kendisi, Âyet-i Kerîme'ler iyi incelendiği ve ön yargısız bakıldığı zaman, bu âlemin içinde ve olaylarında içinde olduğu çok kolay anlaşılacaktır.

(İnnellezîne.....) seninle alış veriş yapan kimseler, Allahla alış veriş yapmıştır. Çünkü Muhammed (a.s.) Zât-î zuhur mahallidir. O yüzden ona bakan Hakk'ı görür, başka bir şey göremez görüyorsa eğer yanlış görüyordur göz ayarlarını yeniden ayarlatması lâzım gelecektir ki, O nu gerçeği olan Hakk'la görsün.

Ayrıca O bir aynadır kim bakarsa kendi halini görür.

(3/7) Halbuki, onun tevilini Allah Teâlâ'dan başkası bilemez. "O Allahtır" İlimde rüsuhten sâhibi olanlar ise "Biz ona îman ettik, hepsi de Rabbimizin katındandır derler. - Bunları- tam akıllı zatlardan "Bab,kapı sahipleri" başkası düşünemez...

Onların üstünde de, Allah'ın eli vardır. Böylece orada Üç mertebe, Abdiyyet, Risâlet ve Ulûhiyyet Cem olmuştur. Bu cem'iyet-i İlâhiyyeye ulaşmayan kimse "Kevser"

hükmünü de alamaz.

(19/Sûre-i Feth/48/4/) Kitabından küçük bir aktarma yapalım, sayafa (39/sekine ve selâm)

(Hüvellezi enzelessekinete fi kulübil mü'minin li yezdadü imânen mea imânihim ve lillâhi cünüdüs semâvati vel ardı kânellahü alîmen hakîmen.)

48/4. "**Hüve O, o -Yüce Yaratıcı- dır ki: Mü'minlerin kalblerine sükûneti indirdi. Tâki: O imânları ile beraber imân arttırsınlar ve göklerin ve yerin orduları; Allah içindir ve Allah, bilendir, hikmet sahibidir."**

Bu Âyet-i Kerîme'ye az dikkatli baktığımızda, mertebe ve hitabın değiştiğini görürüz, şöyle ki, birinci Âyet-i Kerîme zât-î, ikinci ve üçüncü Âyet-i Kerîme'ler sıfat-î, bu Âyet-i Kerîme ise ef'âlî'dir, yani birinci Âyet-i kerîme'de Cenâb-ı Hakk zâtından biz yaptık derken, ikinci ve üçüncü Âyet-i Kerîmeler de sıfat mertebesinden Hz. Peygambere ait, Allah yaptı diye hitaplar var iken, bu Âyet-i Kerîme de ise, ümmetine sıfat mertebesinden, olan hitaplar görülmektedir, yani muhatap ümmettir, ve burası da ef'âl âlemdir, sıfat mertebesi ef'âl mertebesinin halini bildirmektedir, bu yüzden Âyet-i Kerîme ef'âlî'dir.

Bu Âyet-i Kerîme de önemli olan husus, **(sekîne)** kelimesidir.

*Elmalılı Hamdi Yazır, tefsirinde **(sekîne)** kelimesini şöyle tarif etmektedir.*

(Sekîne, sükûn bulmak, itminana kavuşmak, telâşlanmamak, kalbin huzura ermesi, yüreğin oturması, gönlün rahata kavuşması, tasalanmaması, anlamlarını içerir.) Diye ifade edilmektedir.

Ayrıca gönlümüzden gelen şöyle bir tarifte yapabiliriz.
"**(Sekîne)** Allah'ın mü'min kullarının kalplerine **(selâm)** ismiyle olan tecellisi'dir," diyebiliriz.

Bilindiği gibi **(sekene)** Arab-î lisanda mazi fiil olarak (sakin oldu) manâsınadır. İsmi fail'i **(sâkin'ün)** (sakin olucu) ismi mef'ul u **(meskûn'ün)** (sakin olunmuş) ismi zaman ve ismi mekân'ı ise **(mesken)** dir, yani sâkin olunan "oturulan" yerdir.)

(Hüve) O Huu olan zât ki; kulunun kalbine **selâm** ismiyle tecelli etti, oturdu, **sâkin**-i oldu.

Burada Allah ismi ve mertebesi işaret edilmektedir. O öyle bir Allah ki; **(Enzelet sekîne te)** "sekîne'yi indirdi," yani zâtına bağlı olan **(selâm)** ismini indirdi. Nereye? (Mü'minlerin kalplerine-içine) "yani mü'minlerin kalpleri **selâm** isminin meskeni oldu. Bilindiği gibi "kalb" inkılâb etmek, dönmek, dönme kabiliyyet-i olan mahâl demektir. İşte daha evvelce her türlü şüphe ve tereddüte açık olan ve dönen mü'minlerin kalpleri o andan sonra **(selâm)** ismine dönerek, o isme ayna ve mahal-mesken olduktan sonra o ismin tesir ve tecellisine girip her türlü endişe ve tasadan kurtulmuş oldular.

(li yezdadü imânen mea imânihim)

"Tâki: O imânları ile beraber imân arttırsınlar "

Daha evvelce de zâten mü'min olduklarından kendilerinde-kalplerinde bulunan zâhiren de olsa, **(selâm)** ismi bulunmakta idi, ayrıca bâtinen de kendilerine indirilmiş olan **(sekîne)** yani özel olarakta kalplerinin içine indirilmiş olan **(selâm)** ismi gönüllerinde birleşince imânları çok güçlenip (ikân) yani "yakîn" haline dönüşmüş oldu. Yani onların kalpleri ve gönülleri hem **(selâm)** isminin meskeni ve hem de fâil-i olmuş oldu.

Burada belirtilen mü'minler genel anlamda olmakla birlikte, özde ise (Bedir) de bulunan mü'minler hakkında

dır. Bu hadiseye ayrı bir yönden de baktığımızda şöyle bir hususta ortaya çıkmaktadır. İlgili kitaplar Bedir eshab-ı nın (313) kişi olduğunu yazarlar. Ayrıca yine mevzuu ile ilgili kitaplar (124000) Peygamber ve veliden sadece (313) kişinin (Rasûl-Peygamber) olduğunu beyan ederler işte bu yüzdendir ki her bir (Bedir) eshab-ı orada bir Rasûl Peygamberi temsil etmekte olduğundan imânları bu kadar güçlü, ve gönüllerine her bir Rasûl Peygamberin sabrı ve Hakk'a güveni (**sekîne** edilmiş) indirilmiş idi ayrıca sayısal değerlerde görülen (13) hakikati de orada tesirini icra etmekte idi.

(Bu hususta 13 ve hakikat-i ilâhiyye isimli kitabımızda daha geniş bilgi vardır.)

İşte böylece onların imânları ve ikânları ziyade olmuştur.

Gerçek bir yol ve irfan ehli sâlik dahi seyr-u sülûkunda bu vâdiye (Bedr-i münir) geldiği vakit kendi gönlüne de (**sekîne**) olan (**selâm**) ismi indiğinde onda beliren husus huzur ve ilâhi güven olmaktadır. Gönlüne bu (**sekîne**) yi indiremeyen kimse ne yazık ki, şüphe ve tereddütten kurtulması çok zordur.

"Yeri gelmişken birde (ism-i Azam) nedir, anlamaya çalışalım bu hususta birçok rivayet vardır. Bir fikir vermesi yönünden internetten indirğimiz kısa bir yazıyı ilâve edelim."

esmaulhusna.gen.tr

Esmâül Hüsna

İsm-i Azam Nedir

Allah Teâlâ'nın Kur'an ve hadîs-i şerîflerde zikredilen isimlerinin en büyüğüdür.

İsm-i A'zam'ı, Allah, isimleri içinde gizlemiştir. Bunun da hikmeti, kullarının bütün Esmâ-i Husnâ'ya rağbetini sağlamak, kendisine bütün isimleriyle dua edilmesini te'min etmektir. İsm-i A'zam belli olsaydı, insanlar yalnızca o isimle dua ederler, diğer isimleri terkederlerdi. Çünkü İsm-i A'zam'ın Allah katında büyük bir değeri vardır. Bu isimle yapılan duaların mutlaka kabûl edildiği rivayet olunmuştur.

İsm-i A'zam'ın Esmâ-i Husnâ'dan hangi isim olduğu hakkında, İslâm âlimleri ayrı ayrı kanâatler ileri sürmüşlerdir. Büyük ekseriyetin kanâatı, İsm-i A'zam'ın, lâfza-i Celâl yani Allah ismi olduğudur. Hz. Ali Efendimize göre İsm-i A'zam tek isim değildir. Ferd, Hayy, Kayyûm, Hakem, Adl, Kuddûs'tan ibaret 6 isimdir.

İmam-ı A'zam'a göre, İsm-i A'zam, Hakem ve Adl olmak üzere iki isimdir. Gavs-ı A'zam'ın İsm-i A'zam'ı, Hayy ismidir. İmam-ı Rabbânî'ye göre de İsm-i A'zam, Kayyûm'dur.

Görüldüğü gibi İslâm büyükleri, İsm-i A'zam'ı farklı isimlerde bulmuştur.

*Belki de herbirinin **hususî** âlemine tecellî eden İsm-i a'zam değişik olmuştur.*

Not= Bu cümlede bahsedilen hususta farkında olmadan "Rabb-ı has/olan ismi has" tan bahsedilmeye çalışılmıştır. Ancak farkındalık yoktur. T.B.

Esmâ-i Husnâ içinde bir İsm-i A'zam olduğu gibi, her isim için de a'zamî bir mertebe vardır. Bâzan bir ismin a'zamî mertebesi, İsm-i A'zam ile karıştırılır; o isim a'zamî mertebedeki tecellîsi sebebiyle İsm-i A'zam sanılır. İsm-i A'zam'ın her âlime göre değişik olmasının bir sebebi de budur.

Bu gecenin gündüzü Cum'a Cem günü idi, ve Cum'a namazından sonra ki sohbet (ismi a'zam) üzerine idi. Gene o günün gecesinde yapılan Hakk'ı ve kendini tanıma yönündeki sohbetide de aşağıda bulacaksınız.

11.10.2013 Cuma, İzmir. Yukarıda bahsedilen ism-i A'zâm sohbeti.

Soru: Allah Teâlâ'nın ism-i A'zâm'ı hakkında çeşitli rivâyetler vardır, bunların en muhkem olanlarından bir tânesi "el Hayyü'l Kayyûm" diye geçiyor. Peygamber Efendimiz (s.a.v)den ulaşan haberlerde ism-i A'zâm ile edilen duânın geri çevrilmeyeceğine dâir rivâyetler vardır.

Bu ism-i A'zâm hakkında bizlere geniş çaplı bir bilgi sunabilir misiniz?

İsm-i A'zâm'ı nasıl anlayabiliriz?

İsm-i A'zâm Allah Teâlâ'nın hangi isimleridir?

Cevap:

Cenâb-ı Hakk'ın hadîs-i şerîflerde 99 esmâsı olduğu belirtilmiştir. Ancak bu Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e bildirilen ve en çok faal olan isimlerdir. Yoksa Cenâb-ı Hakk'ın isimleri sonsuzdur. Cenâb-ı Hakk'ın zâhir ve bâtın sahası ve kendisi de sonsuz olduğundan, her mahalde de bir ismin zuhûru olduğundan dolayı isimleri sonsuzdur, aynı şekilde bu isimleri sonsuz olduğundan dolayı da zuhûrları sonsuzdur. Kur'ân-ı Kerîm'de şu âyet-i kerîme de buyrulmuştur:

"Kul lev kânel bahru midâden li kelimâti rabbî le nefidel bahru kable en tenfede kelimâtu rabbî ve lev ci'nâ bi mislihî mededâ" ya'nî

"Rabb'imın kelâmlarını yazmak için deniz mürekkebe olsa, Rabb'imın kelâmları bitmeden o deniz elbette biterdi. Yardıma bir o kadarını getirsek

***bile hüküm yine böyledir"* (Kehf, 18/109)**

Burada belirtilen "kelâmlar ya'nî kelimeler" de isimleri ma'nâsınadır.

Cenâb-ı Hakk zâtî zuhûru olan Âdem (a.s)'ı dünyâ üzerinde faaliyete geçirdiği anda, onu kendisine yetecek kadar olan techizât ile donattı ve o kemâlât ile yeryüzüne indirdi. Yeryüzüne indirmezdencevvel cennetteki oluşum sahası içerisinde,

"Ve alleme âdemel esmâe kullehâ"

ya'nî **"Ve Âdem'e isimlerinin hepsini öğretti"** (Bakara, 2/31).

Ancak Âdem (a.s)'a öğretilen bu isimler onun bânının da idi. Zâhire çıkanlar ya'nî faaliyet sahasına geçenler ise Âdem (a.s) mertebesinin ilmi ve yaşantısı ne kadar ise o kadar oldu ki, burası mühim bir konudur. Ya'nî Cenâb-ı Hakk Âdem'e diğer insanlara aktarılmak ve onlarda da yaşayacakları mertebe gereği ortaya çıkmak üzere isimleri öğretti.

Bu esmâ-i ilâhiyyenin seyri ve zuhûra çıkışı her peygamberde bir başka şekilde ve bir başka makamda oldu. En son peygamber olan Efendimiz (s.a.v)'de bu isimler kemâliyle hepsi zuhûra geldi. Ya'nî bütün esmâ-i ilâhiyye bânında zâhirde, gaybda şehâdetinde ne varsa bütün isimler ortaya çıktı.

İşte zâhir âlemde ism-i A'zâm "**Muhammed**" ismidir. O güne kadar kısım kısım çıkmış olan esmâ-i ilâhiyyeyi ve Âdem (a.s)'dan başlayan seyri ve iseviyetten sonra insanlığın bilmediği makâmı da, ki o makâm, bakâbillâhtır ya'nî Hakk ile tekrar geriye dönmektir. İşte bütün bu merâtib-i ilâhiyyeyi kendi bünyesinde meydana getiren ve çıkararak zuhûr ve bu zuhûrun ismi de beşer tanıtımı ile "**Muhammed**" olduğundan, ef'âl âlemindeki ism-i A'zâm "**Muhammed**" ismidir. Kim salâvat-ı şerîfe getirmişse, o ism-i A'zâm'ı söylemiştir. Bu nedenle bu zâhir âlemde başka hiçbir ism-i A'zâm aramaya gerek yoktur ki, zâten

bunun söylenmesi bize tabi'î olarak tavsiye edilmiştir. İşte kim ki, bu salâvat-ı şerîfeyi getirir ve **"Muhammed"** ismini söylerse, **"ism-i A'zâm'ı"** söylemiştir ve bu durumda ism-i A'zâm-ın sâhibinden de ona şefaât ve rahmet dönmüştür. Alınan şefaât ism-i A'zâm'dandır.

Bu nedenle hayâlî ma'nâda bir ism-i A'zâm aramaya gerek yoktur. El Hayyü'l Kayyûm'un ism-i A'zâm olduğunu söyleyenler onu şu bakımdan söylerler: Hayy olan ve Kayyûm olan ya'nî başkasına ihtiyâcı olmayan ve kendi varlığıyla kâim olan bir varlığın oluşumu yüksek bir ma'nâ ifâde etmektedir. Ancak Allah sâdece Hayy ve Kayyûm değildir. Bu nedenle Hayy ve Kayyûm ism-i A'zâm olmaz. Bir ismin ism-i A'zâm olması için bütün isimleri temsil etmesi lâzımdır ki, işte bütün bu isimleri cem' etmiş olan **Allah** esmâsı da bir bakıma ism-i A'zâm'dır.

Ya'nî yeryüzünde âfâkî ve ilâhî olarak ism-i A'zâm "Allah" ismidir, tecellîye dönük zuhûr mahallinde de **"Muhammed"** ism-i A'zâm'dır çünkü kendisi zâten "Habîb"tir. Bu yüzden de **"cevâmiül kelîm"** bütün isimlere cami olan bir isimdir.

Bâtın âleminde ya'nî daha zuhûrun oluşmadığı âlemde ise ism-i A'zâm **"Hu"** ismidir. Bunun içinde "Bakara sûresinin sonunda Âli İmrân sûresinin başında" bunu arayın denilmiştir.

Bu âlemler henüz yok ve Cenâb-ı Hakk a'mâiyette iken ki, oranın ne olduğunu bilmiyoruz, sâdece târif olarak *"zât-ı mutlak kendi varlığında kendi kendine kendinde gizli iken ama kendine gizli değil iken aldığı isimdir"* denilmiştir.

"Men ya'nî kim" diyoruz, işte kişinin de kendi kendine döndüğü zaman bu sorunun cevâbını bulabilmesi lâzımdır. Bu sorunun cevâbını bulan ya'nî kendi kimliğini tesbît etmiş olan kimse, bu âlemde çok bahtiyâr bir kimsedir. Bizler her ne kadar zâhirî olarak yerimizi yurdumuzu biliyorsak da âlemde kaybolmuş varlıklarız.

Zâhirî kimliğimiz madde bedenimizin kimliğidir,

vicdânen kendi âlemimizde **“Ben kimim?”** sorusunu bulmak, bu âlemin bir çok sorunlarının çözülmesi demektir. Çünkü bir yer tesbât edilmez ise o yere bağlı şeylerin çözülmesi mümkün olmaz, ya’nî bir şeyin çözülmesi için o yere gelinmesi lâzımdır.

“Men” ya’nî kimliğimizi çözeceksek bu nedenle herbirerlerimizin bir yerlere gelmemiz lâzımdır. Dışarıda olan ve bizleri çok da ilgilendirmeyen hâdiselerden başımızı temizleyerek, düşünceye yer açtıktan sonra kendimize dönerek kendimizi eleştirmeliyiz, ve bu konuda en büyük eleştirmen kendimiz olmalıyız, üstelik acımasızca. Acımasızca derken kendimizi kahredecek derecede değil tabi’ki, sâdece gerçek yönleriyle ve dozunu kaçırmadan. Bu iş bir seferde olacak bir iş değildir, ancak zamanla yavaş yavaş oluşur.

Şimdi, ism-i A’zâm’a diğer bir yönden baktığımızda ise her bir esmâ-i ilâhiyye kendi sultanlığında oranın ism-i A’zâm’ıdır. Birey olan bizim hangi esmâ-i ilâhiyye üzerimizde faaliyette ise ve zaman içerisinde bunu tesbit edebilirsek, bizim ism-i A’zâm’ımız odur, şu kadarki bu oluşum âlem genişliğinde değil sâdece bizi ilgilendiren sahadadır.

Besmele-i Şerîf’te ana kanallarda faaliyette olan üç ism-i A’zâm’dan bahsedilmektedir. Birisi Allah, birisi Rahmân, birisi de Rahîm’dir. Ve âlem daha çok bu isimler üzerinde dönmektedir. 3’ler, 5’ler, 7’ler şeklinde belirtilen ta’birlerdeki 3’ler Besmele-i Şerîf ya’nî Allah, Rahmân, Rahîm üçlerdir. 7’ler ise 7 nefis mertebesidir. 5’ler ise hazârât-ı hamse makâmıdır. 40’lar ise daha geniş olarak faaliyet sahasında olan 40 esmâ-i ilâhiyyedir. 12 Pîrlar denilen ise sıfât-ı zâtiyye ve sıfât-ı subûtiyyenin toplamıdır.

Cenâb-ı Hakk a’mâiyyet mertebesinden ahadiyyet mertebesine tecellî ettiği zaman, zât-ı mutlak burada henüz vasıflanarak bir isim almış değildir. Bu mertebede belirgin olarak iki husûsiyyet ortaya çıkmaktadır; Birisi

inniyyeti, diğeri hüviyyetidir. İnniyyeti ya'nî benliğidir.

Kur'ân-ı Kerîm'de Mûsâ (a.s)'a olan aşağıda hitâbta bu oluşum açıklanmaktadır:

"Bu hususta, İnsân-ı Kâmil" kitabından küçük bir aktarım yapalım.

"İnnehû enallâhu" ya'nî "Mutlakâ O, Ben Allâh'ım"
(Neml, 27/9)

- **"İnne-Mutlakâ"** ahadiyyet'e işârettir; çünkü "inne" kayıtlama olmaksızın salt isbâta işâret eder. Ahadiyyet de, salt mutlak zâttan ibâret olup, kendisinde hiç bir yönle kayıtlanma yoktur.

- **"İnnehû"** daki **"hüve-O"** zamîrine gelince; bu da, ahadiyyet'e katılmış olan "Hüviyyet"e işârettir. Bunun için "inne" ile berâber, birleşik olarak zâhir oldu.

- **"Ene-Ben"** kelimesi de, "ahadiyyet"e katılmış olan "hüviyyet"e katılan "enniyyet ya'nî benliğe" işârettir. Bunun için söylemde mübtedâ ya'nî fâilin bulunduğu kısımdadır ve kendisine yüklem isnâd edilen oldu. Yüklem ise, "ene"ye isnâd edilmiş olan **"Allah"** kelimesidir. Burada "benlik", vâhidiyyet hüviyyetinin menziline tenezzül etmiştir.

Bu üç tecellîgâhtan her birisi, sâde ve sırf zâttan ibârettir. Bu üç tecellîgâhtan sonra ancak "vâhidiyyet"ten ibâret olan tecellîgâh vardır. O tecellîgâhın mertebesi "Ulûhiyyet" ta'bîri ile ta'bîr edilmiştir ve o mertebeye hakedici olan "Allah" ismidir. Âyet-i kerîme dahi, düzenleniş şekliyle anlattığımız îzâha işâret etmektedir.

Ahadiyyet mertebesi mutlak zâtın bâtında ki, hâlidir ve henüz isim almamış hâlidir. İnniyyeti ise zuhûra çıkarak "Allah" ismini almış olan hâlidir. Zuhûra çıkmadan

Ahadiyyet mertebesinde zât-ı mutlak'ın ismi "Hu" ya'nî "O"dur ya'nî meçhuldür. İşte "Allah" lâfzının Arapça yazılımının sonunda olan "h" harfi ile buna işâret edilmektedir. Burada mahlûkiyyet yoktur ve sâdece "Hu" vardır. Bu da Ahadiyyet mertebesini meydana getirenin hüviyyetidir. Yani bâtında ism-i A'zâm'dır.

Kelime-i Tevhîd kitabımızdan "Allah lafzının oluşumu" hakkındaki bölüm: *İlgisi dolayısı ile faydalı olur düşüncesiyle buraya alıyorum.*

(الله) "Allah" lâfzının oluşumu

Ezelin ezeline, ebedin ebedinde insan aklının ve ihatasının alamayacağı bir zamanda, gerçi orada zaman da henüz yoktu (bir an) diyelim, o anda ne olduysa oldu "Zatı mutlak" A'ma'iyyet mertebesinden Ahadiyyet mertebesine tenezzül etti. Burada "Hüviyyeti" ve "İnniyyeti" zuhura çıktı.

Hüviyyeti (Beytullah) "Beyt'ül Atik"ın ve "mükevvenat" alemlerinin kaynağı:

İnniyyeti ise (Hakikati Muhammedi) Kur'an ve insanın kaynağı oldu.

Bu iki kaynağın toplu ifadesi ise "Kelime-i Tevhid" "lâ ilâhe illâ allah" ile belirlendi.

"Kelime-i Tevhid"ın ilk zuhura çıkmaya başlamasına yukarıda belirtilen Hüviyyet'in "**hu**" su kaynak oldu. (Zâhir âlemde bilindiği gibi "hu/o) demektir.

İşte bu ilk zuhura çıkış Hüviyyet'in "hu/o" su ile simgelendi. Bu "**hu**" "Hüviyyeti Mutlaka/mutlak hüviyyettir" Bir bakıma "ismi A'zâm/en büyük isim" de budur. Bunun hakikatini anlamak mümkün değildir.

İşte bu "**hu**" Allah kelimesinin oluşumunu sağlayan

sondaki "hu"dur. Fakat varedilişte ilktir. Bilindiği gibi "hu" bulunduğu yer icabı yazıda bazen iki gözlü bazen tek gözlü olması bütün varlığı bünyesinde topladığını ifade etmesidir. Daha sonra oluşacak bütün varlıkların kendilerine has özel hüviyetleri kaynaklarını buradan almaktadırlar. Ve yine bu "hu" ağıza en uzak yerden yani mideden, yani batından gelmektedir.

"Hu" "Hüviyeti Mutlaka" kendi kendini zuhura çıkarıp (var edip) bir makam oluşturduktan sonra, yavaş yavaş saltanatını genişletmeye başladı ve kendine en yakın olarak gizli (١) "elif"i buldu ve o mertebeye doğru akmaya ve hayat vermeye başladı. Bu gizli (١) "elif" oluşunca "hu/o" ile (onu) kendi kendine okudu ve "ahh" dedi. "küntü kenzen/gizli hazine" nin ilk muhabbeti ve aşıkların içlerindeki, gizli "ahh" ları oldu.

Bir müddet bu muhabbet haliyle kaldıktan sonra tekrar saltanatını genişletmeye devam ederek 3. (üçüncü) mertebeye doğru yönelerek (٢) "lâm"ı oluşturmaya ve ona hayat vermeye başladı. Bu (٢) "lâm" oluşunca yine onu kendi kendine okudu هُ (elbette "hu/o") (onun için) yani ("hu" için) dedi. Yani "lâm"ın oluşması kendisi için değil, "hu" için, yani "benim için" dedi.

Bir müddet (هُ) (elbette "hu/o") (hu/onun için) bayrağını dalgalandırdıktan sonra daha genişlemeyi murat ederek "geçici" bir "elif" harfi ilave etti ve okuyarak bu sefer (إِله) "ilahu" (ilah) dedi. Böylece kendine verdiği ilk toplu vasıf bu (إِله) "ilahü" (ilah) oldu.

Bu ilahiyyat öyle bir ilahiyyat ki orada ne isim, ne resim, ne vasıf ve ne de ayrı, gayrı vardı. Kendi kendinde kendi olan tek ilahtı.

Bir müddet de bu mertebede kaldıktan sonra biraz genişlemeyi murad etti ve bir "lâm" daha seyrine ilâve ederek evvelâ (لَا إِلَهَ) "lâ ilâhu" (ilâh yoktur) diye kendi kendinde, kendi zuhurunu tekrar gizledi. İlk nehiy (kaldırmak) budur.

Bir müddet de böyle kaldıktan sonra, (كُنْتُ كَنْزٌ مَخْفِيٌّ) "küntü kenzen mahfiyyen" "gizli bir hazineyim" hükmüyle açılımlarına devam ederek oluşan harflerin önüne bir de "elif" ilâve ederek baştaki "lâm," "elif" ile birleşince "lâm-ı tarif" belirleyici "lâm"a dönüştü; o haliyle okuyunca kendine (أَلَّ إِلَهُ) "el ilâhu" (mutlak ilâh) vasfını verdi.

Bir müddet de böyle kaldıktan sonra (أَلَّ إِلَهُ) "el ilâhu" lâfızlarını toplamayı muradederek oradaki geçici elifi şeddeye dönüştürerek gizledi ve kendi kendini bütün bu içerdiği mertebeleri ifade edecek olan (أَلَّ إِلَهُ) Allah" kelimesine dönüştürdü.

İşte böylece kendini sonradan da oluşacak her mertebenin hakkını koruyacak "zati ismi"ni oluşturmuş oldu.

Şimdi tekrar edelim "Allah cc." (lâfzı celâli)ne, "hu"dan başlayıp "elif"de biten bu ismi zat'ın sondan başa okunuşu "Allah" oldu. Ve hiçbir şey hariçte kalmamak üzere bu sembol ve ma'nânın içine dahil edildi.

Allah sembolünde ve manâsında, okunuşu itibariyle,
baştaki, "elif" sembolü (harfi) "Ahadiyyet"
mertebesini,
birinci "lâm" sembolü (harfi) "Uluhiyyet"
mertebesini,
ikinci "lâm" sembolü (harfi) "Velâyet ve Risâlet"

mertebesini, yukarıdaki (ʾ /**şedde**) ise, çokluğunu, şiddetini, aradaki gizli "**elif**" muhabbetini, sondaki "**hu**" ise, bütün bunlarda mevcut olan "**Hüviyyeti Mutlaka**"yı ifade eder oldu.

İşte bu "**Allah**" sembolü ve kelimesi zat mertebesini ve orada oluşan hadiseyi bildirmektedir. Aynı zamanda daha sonradan zuhur edecek bütün mertebelerine de kaynaklık etmektedir.

Şu anda bu ma'nâyı yeryüzü beşer lisanında gerek harf ve sembollerinde gerek telâffuzlarında Arap lisanından başka hiçbir lisanla ifade edebilmemiz mümkün değildir. Aslına en uygun ifade tarzı Arap lisanında bulunan harflerle, o sembollerle kısmen ifade edebilmektedir.

Âlemlerin ve beşeriyetin ne kendileri ne de lisanlarının olmadığı bir devrede o zatı mutlak bu vasfını da ulûhiyyet lisanı üzere yaptığından işte biz bu telâffuzunu bilememekteyiz.

Bildiğimiz batındaki, Allah lafzının sonradan beşer idrakine ulaştırılmaya çalışılan "Arap lisanı" üzere olan tercümesiyle "Allah" olarak okunuşudur.

Bu tercümeyi Kur'ânı Kerîm'de de ifade edildiği gibi bizzat Allah'ın kendisi seçerek yapmıştır. Bunun dışındaki ne Fransızların "**Dieu**" sözcüğü, ne Almanların "**Gat**" ve İngilizlerin "**God**" sözcüğü, ne Hintlilerin "**Nirvana**" sözcüğü ne Çinlilerin "**Tao**" sözcüğü ve ne yazık ki, biz Türklerin "**Tanrı** ve **Çalab**" sözcüklerinin harf ve ma'nâları belirtilen "**Allah**" lâfzının karşılığı hiçbir şekilde olamamaktadır.

Tabii ki, her millet temiz ve saf iç duygularıyla Rabblerine, kendilerine uygun ifadelerle sesleneceklerdir ve o "Allah" olan yüce zat onları da kabul edecektir, çünkü o aynı zamanda "*kulunun zannına göre*"dir.

Bizim gayemiz insanları umutsuzluğa düşürmek değil, fakat ne muazzam bir ma'nâ âleminde yaşadığımızı bir

nebze olsun ifade etmeye çalışmaktır.

Yukarıda bahsedilen aynı günün gecesi yapmış olduğumuz sohbetin yazı kaydını da faydalı olur düşüncesiyle buraya ilâve ediyorum. İnşallah faydalı olur.

İşte gerek Kelime-i Tevhid’de gerekse “Allah” lâfzının zâhiren sonunda ama hakikat yönünden başta olan bu iki “h” hüviyyet-i mutlakayı bildirmektedir. İşte buradaki “h” vâhiyyet mertebesine intikâl etmeye başladığı zaman, “h”nin bir vasfı olması için “vâv” harfi ile birleştirilmektedir. O zaman “Hu ya’nî O” olmaktadır.

Ahadiyyet mertebesinin hakikatinde ortaya çıkan bu inniyyet ve hüviyyet açısından herbirerlerimize döndüğümüz zaman bizim de “inniyyetimiz” ve “hüviyyetimiz” vardır. Bizim hüviyyetimiz dışımız, inniyyetimiz ise bâtınımız ya’nî hakikatimizdir.

İşte bizlerin bu ma’nâlar doğrultusunda kendimizi bilmemiz gerekmektedir ki, bu âlemin nesiyiz ve neresindeyiz, nereden geldik, sonra nereye gidilecek gibi belirli soruların cevaplarını verebilelim.

Bâtın âleminde ism-i A’zâm “Hu” esmâsı, genel zuhûr âleminde ism-i A’zâm “Allah” ismi, şehâdet âleminde ise bireye dönüştüğü zaman ism-i A’zâm “Muhammed” ismidir. Eğer her birerlerimizde bunu arar isek, hepimizin kendi ismi kendi vücûd mülkümüzün ism-i A’zâm’ıdır. Bu ism-i A’zâm bir başkasını ilgilendirmez ve kimse de buna böyle değildir diyemez. Hattâ zâhirdeki isimlerimiz bile bizim a’zâm isimlerimizdir. Bütün isimler netîcede zâhirdeki ismimize bağlıdır. Bu isim altında yaşantılarımız değişiyor ancak bu isim değişmiyor, ömrümüzün süresince bâkî oluyor ve bizi belirten o isim oluyor. İşte o zâhirî isim bizim birey varlığımızın ism-i A’zâm’ıdır.

Bu içinde yaşadığımız genel âlemin ism-i A’zâm’ı da

“Muhammed” ismidir ve bizler Efendimiz (s.a.v)’e ne kadar salavât getirirsek, ismini de ne kadar tekrar edersek, o ism-i A’zâm’ı, o ism-i A’zâm duâsını o kadar okumuş oluyoruz.

“İsm-i A’zâm’ı söyleyenin her duâsı kabûl edilir” ifâdesindeki kabûl ediliş, birazda onu okuyan kişinin okumasına bağlıdır. Bir kılıç bir maddeye keser mi keser, ancak onu kestirecek bir bilek lâzımdır. O kılıcı bir çocuğun eline veyâ gözleri görmeyen birinin eline verirseniz bu durumda o kılıç tehlikeli olur ve zarar vermeye başlar.

“İsâ (a.s)’dan bir kişi kabirde yatanı diriltme gücünün kendisine verilmesi istemiş. Çok ısrar edince İsâ (a.s) şimdi ism-i A’zâm’ı ben sana aktaracağım ama kullanırken dikkât et, demiş. O kişi bunu alır almaz hemen yakında bir kabirde olanı diriltmiş ancak kabirdeki arslanmış ve dirilir dirilmez kendisini diriltten o kişi yemiş.”

NOT= Hikâyenin tafsilâtı mesnevi-i şerite mevcuttur.

İşte, gücü ehil olmayana vermek o güce haksızlık olur, çünkü yersiz yere kullanılmış olur. Güç rahmet için kullanılması gereken bir âlet iken, beşer, gücü zahmet için kullanmaktadır ya’nî başkalarına zarar vermek için kullanmaktadır.

İsm’i A’zâm’dan kasıt, onu öğrenerek belirli sayılarda tekrarlamak değil, kişinin kendi hakîkatiyle bunu söylemesidir. Gerçi bunu tahakkuk ettirecek olan yinede Cenâb-ı Hakk’ın kudretidir ancak yine biraz kulun talebine de bağlıdır.

Cenâb-ı Hakk’ın Peygamber Efendimiz (s.a.v)’e ilk verdiği şey “cevâmi’ül kelîm” ya’nî bütün kelimelere câmi’ olmak ma’nâsınadır. Ya’nî bütün ilâhî isimlere ve sıfatlara câmi’ olmak ve bunların hepsinden nasibdâr olmak ve hepsini de kullanabilmektir. Diğer peygamberler esmâ-i ilâhiyyenin hepsini dengeli olarak kullanamadılar. Peygamberimiz (s.a.v)’e ise bu esmâ-i ilâhiyyenin küllîsi verildiğinden hepsini adâletli ve dengeli olarak zuhûra

getirmiştir ki bu nedenle Efendimiz (s.a.v)'den hiçbir yönden abartılı bir hareket görülmemiştir. Çok tabi'i olarak yaşadı, olağanüstü bir hâli üzerinde olmadı çünkü bütün esmâ-i ilâhiyye kendisinde mevcûd ve dengeli idi. Bunun sebebi de kendisinin bâkâbillah hükmüyle yaşamasıdır. Bütün ilâhî vasıflar ile beşerî vasıfları kendi bünyesinde birleştirmiş olduğundan dolayı, beşeriyetini tam bir beşeriyet içerisinde, ulûhiyyetini de, tam ulûhiyyet hakikatleriyle Mi'râc sâhibi olması dolayısıyla Hakk ile birlikte ünsiyyetini ortaya koydu.

Bizleri, zâhirdeki hâdiseler çok meşgûl ettiğinden gerekli çalışmalarını yapamıyoruz, ancak en azından yapılması lâzım gelen bir şey varsa o da, kendi kimliğimizi burada tesbît etmek ve bizde olan esmâ-i ilâhiyyeyi faaliyete geçirmektir ki, bu da kendi kendimize yapacağımız en büyük rahmettir.

*Yeri gelmişken yukarıda bahsedilen (**Ene ve Ente**) sohbetini de ilâve edelim.*

04.06.2013 Salı

Vahidiyyet mertebesinde, "**Ene**"nin başlangıcından "**ente**"ye, "**ente**"den de bireysel ya'nî beşerî "**ente**"ye gelmiştik. İşte bu beşerî "**ente**" dediğimiz beşeriyet mertebesi i'tibârî ile kişi sorumludur. Gerçi her mertebede belirli bir sahaya kadar sorumluluk vardır, ancak burada kişi kendisini ayrı gördüğünden dolayı ve bu mertebeye ikilik yeri olduğundan ya'nî inananlar îman ehli, inanmayanlar ise küfür ehlidir, ve ikilik mutlak olarak bu mertebede geçerlidir. Bu mutlak geçerlilik ise genele âit olan bir mutlak geçerliliğidir, bu genelinde bulunan ve eğitim ile kendi hakikatine doğru yol almaya başlayanların üzerinde geçerli değildir çünkü bu durumda belirtilen sahanın dışına çıkmaktadır.

Kişilerde işte bu belirtilen beşerî mertebeye i'tibârî ile

nefsî "ente" olmaktadır, bunun bir ilerisi izâfî benlik, bunun da hakîkatinde ise ilâhî benlik ya'nî ilâhî "ente" olmaktadır. Bu da Cenâb-ı Hakk'ın zâtının zâtî tecellîsidir ki bu hâl seyr ü sülûkta üçüncü sefer olarak belirtilmektedir.

Kişi beşerî kimliği ile "ente"ye geldiğinde hayâtını kendisini Hakk'tan ayrı bir mahlûk gören anlayışla sürdürmeye başlamaktadır. Zâhiren şerîat mertebesinin hükümleri bu kişilerin üzerlerinde mutlak olarak geçerlidir ya'nî namazların kılınması, oruçların tutulması, İslâm'ın beş şartının kabûl edilmesi ve bu istikâmette hayâtın sürdürülmesi "emr-i tekîfî" olarak bu kişilerden istenmektedir.

Kişi eğer sâdece bu merteye içerisinde hayâtını geçirip sona erdiriyorsa, bu mertebenin onun üzerinde mutlakîyet kazanması zuhûra gelmiş olur ya'nî o kişinin artık ebedî olarak ilâhî "ente"ye ulaşması mümkün olmaz. Bu kişi kendi beşerî "ente"siyle ya'nî "ene"siyle ebedî olarak hayâtını sürdürür ve Hakk'tan uzak olur, isterse cennet ehli olsun. Cennet ehli olmak Hakk ehli olmak demek değildir.

İşte "kazâ ve kader" mevzûunda yukarıda belirtilen îzâhlar çok önemlidir. Bu bilgi bilinmez ise ya'nî kişinin eneiyyeti nerede başlıyor, "ente"si nerede başlıyor ve nereye kadar sürüyor, işte bunlar bilinmez ise "kazâ ve kader" hükmünün doyurucu bir şekilde, her mertebesiyle anlaşılıp yaşanması mümkün olmaz. Evvelâ kişi kendisini tanımalı ki hangi mertebelerde vardır, hangi mertebelerde yoktur, hangi mertebelerde hüküm nedir, işte bunları bilecek ki kendi a'yân-ı sâbitesini ya'nî hayât seyrinin nerelerde hangi hükümlere tâbi' olacağını bilsin.

Bu sahada ef'âl mertebesinde olan beşerî "ene"ler ve "ente"ler kul olarak hükmen, ancak mutlak var kabûl edilmektedir. Bu kabûl edilmiş ise belirttiğimiz şekilde hüküm olmaktadır, işin aslında kul hiçbir zaman yoktur.

Bu sahadaki beşerî anlayışta varız, peki nasıl varız

ya'nî bu beden bizim değil, biz yapmadık; Cenâb-ı Hakk lââtîf olan ilâhî isimlerini ortaya getirecek bir mekân verdi bize ve biz o mekânı kendimiz zannettik.

O halde biz neyiz?

Biz sâdece, tefekkür dediğimiz, düşünce dediğimiz şeyden ibâretiz. Biz toprağa vurduğumuzda toprak bize "*Dur! Vurma bana*" demez, ancak bir insana vurduğumuzda "*bana vurma*" diye tepki verir, çünkü akıl baştadır ve onu koruyordur ve o tepkiyi de korunmak için veriyordur.

Ve hüküm olarak da var kabûl edilen bizim aklımızdır aslında. Cenâb-ı Hakk hitâbını bizim aklımıza yapmaktadır, bedenimize değil çünkü din akla gelmiştir.

İşte şartlanmış bir bakışla bu bedene bakarak onu "**ben**" olarak kabûl ediyoruz ve o gördüğümüz maddeyi "**ben**" zannediyoruz, oysa "**ben**" dediğimiz sâdece bizim aklımızdır. O kimliği aklımız alıp düşünebilmektedir. Genel olarak bunu bilmeyen insanlar madde bedeni var kabûl ederek onu "**ente**" olarak almaktadır ki nefsî benlik budur.

Bu şekilde düşünce içerisinde o madde bedene gelen her türlü zarar da o kişiyi incitmektedir çünkü kendisini o kabûl etmiştir. Kabre girdiği zaman dahi o nefis onun bir karış üzerinde ondan ayrılmıyor olacak, çünkü bir ömür boyu madde bedeni kendisi zannetti ve ona âşıktı, kabirde de o şekilde zannetti ve orada o madde bedene gelecek her türlü zararında ızdırabını çekti. Bu durum îmânı zayıf olanlar için böyledir, îmân ehli ise açılan bir pencereden cenneti seyretme zevkinden o madde bedeninin toprağın altında dağılıp çözülmesinin ve böcekler tarafından yenilmesinin acısını duymadı.

Bu nedenle insan şerîat mertebesinde mutlak olarak vardır ve bütün kendisine düşen görevlerini yapmakla mükelleftir.

Kişi sâdece lafzî olmayan güzel bir eğitimle seyrini

yukarıya doğru sürdürmeye başlarsa hayâta bakış ve fikir tamâmen değişmeye başlar. Şerîat mertebesinden "ben varım, sen varsın" derken bu değişimle berâber "sen yoksun" denmeye başlanır. İşte izâfî benlik burada yavaş yavaş devreye girmeye başlar.

*"Bu madde beden senin bineğindir aslın olarak **sen** ilâhî isimlerden meydana gelmiş bir terkipsin."*

Düşüncesi kişide yerleştiğinde kişide inkılâp olmuş demektir. İpek böceğinin kozasını delerek uçmaya başlama çabalarının yeri burasıdır. "**Ente**" ile sonuna kadar sarılan koza açılmadıkça ve "*rahâtız hamdolsun*" diyerek hayâtımızı sürdürüyorsak eğer birileri gelir kozanın içinden çıkamayan ipek böceğinin koza ile berâber kaynar suya atıldıktan sonra ondan başkalarının yararlanması gibi bizden yararlanır.

İşte nefsimiz bizi kozamız ile berâber kaynar su cehennemine atmadan bizim bu kozayı delmemiz gereklidir. Ve her işte olduğu gibi bu iş de ustalarına ihtiyâç göstermektedir. Başka türlü o kozanın delinerek oradan çıkmaya imkân yoktur. Seyr ü sülûk derslerinin başında gösterilen Yûnus (as.)'ın balığı o kozanın bir başka hâlidir, yaşantısıdır. Balığın karnında Yûnus (a.s) duâsı "Bu beden kutrundan nasıl kurtulacağız?" ma'nâsı taşımaktadır.

Cevâbı ise Rahmân sûresinde "**illâ bi sultân**" hitâbıyla gelmektedir. "Sultân" ya'nî güç olarak ise en kuvvetli güç ilim gücüdür ya'nî ma'rifetullah ilminin gücüdür. Ma'rifetullah ve tevhîd ilminin dışında başka bir ilimle bu kozadan ve balığın karnından çıkmak mümkün değildir. Bunların dışındaki ilimler sâdece nakil ilimleridir ve geçmişte kalan hâdise olarak olayları anlatırlar. İlm-i ledûn de denilen ve yaşayan ve yaşatan bir ilim olarak ma'rifetullah ilmi, Cenâb-ı Hakk'ın zâtî ilmi gereklidir ki bu ilim de çok ender bulunan bir ilim ve sistemdir.

Şerîatın içinden çıkan tarîkat ehli azdır, tarîkatın içinden çıkan hakîkat ehli daha da azdır, hakîkatin içinden

çıkan ma'rifet ehli ise hepsinden azdır. Bu mertebelerin her biri bir üst mertebeye zemin ve eleman hazırlamaktadır yoksa doğrudan doğruya en alttan en üstte çıkmak mümkün değildir, aradaki aşamaların geçilmesi gereklidir.

Kişi nefsi benlikten izâfi benliğe doğru yol almaya başlarsa ve izâfi benlik sahasına girdiğini hissederse ve birazda gayret edese bu sahada tutunabiliyor çünkü artık bu sahada elle tutulup gözle görülecek bir alan fazla kalmıyor. Şeriat sahasında ise zikir, namaz, oruç gibi elle tutulur ameller mevcuttur, bu sahada ise artık ilim takviyesi devreye girmektedir. Şeriat mertebesinden tarikat mertebesine çıkarken muhabbet gereklidir çünkü bu muhabbetin verdiği güç ile tarikat mertebesine geçilmektedir. Tarikat sahası önderleri olan şeyh efendiler denilen kimselerin çevresinde bu muhabbet oluşmaktadır. Bu şekilde olmaz ise eğer tarikat olmaz, bu durumda ise şeriat mertebesinden direkt olarak hakikate kolay kolay geçilemez.

Bu şekilde esmâ mertebesine geçen kişi yavaş yavaş esmâ-i ilâhiyyenin âlemdeki olsun, kendisindeki olsun faaliyetlerini idrâk etmeye başlar. Bu şekilde kişi kendisindeki mertebeleri oluşturmaya ve kendini tanımaya başlar. Bu mertebede de **"ente"** vardır ancak bu **"ente"** artık latîftir ve nûrânî ve rûhânî yöndendir. Bu mertebedeki kişi fizikî ma'nâda yine şeriat mertebesine bağlıdır.

Buradan yoluna devâm edip ilerlediği zaman **"küllü men aleyha fan"** (55/26) hükmünün oluşmasıyla kişi artık ilâhî benliği bulmaya çalışmaktadır. Ve bu mertebede artık beşerî benliği de izâfi benliği de hükümsüz kalmaya başlamaktadır çünkü yukarıdaki bir sonraki aşamanın hükmü hüküm sürmeye başlamaktadır. Kişi burada yer edinip kendisini buldukça fenâ-fillah'tan bakâ-billah'a geçmektedir. Bakâ-billah'ta kişinin kendisine göre yine **"ene"** hükmü üzerindedir ancak bu **"enallah"** hükmüyle-

dir, yoksa gayr hükmü ile değildir. Ba'zen "ene" "ente" olmakta ba'zen de "ente" "ene" olmakta ve bu şekilde birbirlerine ayna çıkmaktadırlar.

Nitekim Hz. Şeyh (r.a.) **Fütûhât-ı Mekkiyye'nin** başlarında buyururlar: Şiir:

Tercüme "Rab Hak'tır. Ve hakikat bakışıyla bakılınca kul da Hak'tır. Mükellefin kim olduğuna şuûrum ve vâkıf oluşum olsa idi ne olurdu! Eğer kuldur desem, o ölüdür ve yoktur. Ve eğer Hak'tır desem, teklîf olunan nerde?"

İşte ulûhiyyet mertebesinin kopyası basıldığı zaman sıfat mertebesinde zûhura gelen hakikat-i Muhammediyye genel olarak kuldur. Bu mertebeye tenezzül etmiş olduğu halde yine de Hakk'tan başkası değildir. Burada "ente" denildi ancak kendisine "ente" dedi. Ya'nî o Hakk'tan başkası değildir.

Mâdemki "ente"de Hakk zuhûr etmiştir bu durumda mükellef kimdir? İşte mükellef en başta söylenen beşerî benliktir. Yukarıya çıkılıp beşeriyet üzerinden gidince kul kalmadığı için mükellef de kalmıyor. Burada artık kul Hakk'ı temsil ediyor. Bu makâm ise faaliyet sahasında "sen atmadın, atan ancak Allah idi" (Enfal/8/17) hükmü ile belirtilmektedir.

Kul izâfeten kul ismini almıştır, kul da olan Hakk'tır, aslında kul yoktur. İşte bu şekilde kişi "ene" ve "ente" olarak iki rolü de birlikte üstlenmiş olmaktadır.

Ancak "ente"de Hakk zuhûr etti diye o kişi "mutlak ma'nâda Hakk oldu Allah oldu" demek de değildir. Allah "Allahlığını" kimseye bırakmaz ki zayıf bir varlıkta Allah'ın tam olarak haşmetiyle olması mümkün değildir. Kişi kendi varlığında olan Hakk'ı, kendi hâli kadar idrâk ettiği zaman

"Ben Hakk'ım/enel Hakk" demektir. Her varlıkta Allah'ın varlığı vardır, kişi şuurlandığı zaman kendisindeki Hakk'ı idrâk ettiğinde "kendisi kadar Hakk olmaktadır." Kesilmiş karpuzdan alınan bir dilim karpuzun, "ben karpuzum" demesi doğrudur, ancak "karpuzun tamâmı benim" der ise bu hatâdır.

İşte kişinin de ulûhiyyet mertebesinde kendisini bulması bu şekildedir ya'nî ulûhiyyet hakikatleri, esmâ-i ilâhiyye içerisinde kendisini bulması ve kendisinin sâdece beşer görüntülü olmadığını, bu beşeriyetin kendisinin zuhûru icbâbı bir elbise olduğunu, kendisinin akıldan ibâret olduğunu, şurudan ve gönülden ibâret olduğunu bilmesidir. Bizler Allah'ın özelliklerini müşterek kullanıyoruz, O buna izin vermiş ki bu kadar yüksek varlıklarız.

Bu hususta (2013/Umre dosyası)ndan küçük bir ilâve yapalım.

(Bu umrede üzerimde oluşan hal aşağıda bahsedilen hâlin bir benzeri idi.)

(Fütuhat-ı Mekkiye) Yukarıda da bahsedildiği gibi.

"Rab Hakk'tır. Ve nazar-ı hakikatte bakılınca abd de Hakk'tır. Mükellefin kim olduğuna vukufum ve şuurum ola idi? Eğer abd'dir desem o ölüdür ve yoktur. Eğer Hakk'tır desem teklif olunan nerede?"

Gerçekten müthiş bir tesbit ve İnsân-i seyr de yaşam gerçeği. Bu halin yaşantısına gerçekten tam bir **(fenâ/fenâfillah)** denmektedir. Bunun daha ilerisi **(baka/ bakabillâhtır)** burada ise kişi kendi bünyesinde hakikat-i itibariyle "bir yönüyle halk bir yönüyle de Hakk"tır, Kendi kendinde kendi olarak aynı zuhurda "ene" si olarak "Hakk" "ente"si olarakta "halk"tır. İkisinin

birliği de Huu sudur ve iki hüvviyyete camîdir. Halkıyyeti ve acziyyeti yönünden "mükellef/âbit", Hakk'ıyyeti yönünden "Rabb/irade ve Mabud" dur.

Ancak bu anlayış sadece kendi beden mülkünde geçerlidir. Herhangi bir ikinci şahıs veya bir başka şekilde hiçbir kimse veya bir mahal hakkında geçerli değildir. Kendi hür irade sahası içindedir. Bu hususu dışarıya dönük kullanmak isteyenler olursa haddini aşmış olarak yanlış yapılmış olurlar.

Venefahtü **Ene**'den **ente**ye geçiş. Üfleyen **Ene** üflenmiş **Ente** oldu.

Sonra **Ente**, **Ene** dedi **Ene** oldu, unu zuhuruda anladı, kendi **Ene** oldu.

Umrede selâm hakkında bir soru (2013).

*Kâ'be'de, ölünün cenâze namazının sonunda neden **SELÂM** sadece tek, sağ tarafa dönük okunuyor?*

El cevap: Diğer namazlardaki **selâmlarda** kişiler hayatta oldukları için iki mertebeyi "zâhir/bâtın" yaşamaktadırlar, bu yüzden iki tarafada **selâm** verilmesi gerekir, aslında tahiyatta oturup namazını kılan kişi Hakkın huzurundan ayrılırken kendisine, kişilere verilmek üzere değişik hediyeler verilir, genelde ise kişiye bir vakit sonraki namaz hediye edilir ve kendisi huzuru ilâhiyyeye gene beklenir.

İşte oradan alınan hediye mü'min kâfir ayırd etmeden iki tarafada **selâm** verilerek oradan getirilen selâmet ve huzur dağıtılır. Bunun üzerine cevaben "Allahümme en tesselâmu ve min kesselâm....." (Allah'ım! Sen **selâmsın** ve selâmet de sendendir) (Müslim. Mesacîd. 135-136) diyerek, ve kişi kendi namazını kendisi eda eder.

Cenaze namazında ise cemaat mevtanın namazını kılar ve mevtâ zâhiren bu dünyadan ayrıldığı için sadece bâtın tarafı kalmıştır, o yüzden imam ve cemaat tek sağ bâtın tarafına **selâm** vermektedir. Ve diğer namaz bitimindeki gibi "Allahümme en tesselâmu ve min kesselâm....." denememektedir. Çünkü kişinin ölümü kendi hakkında selâmet olup olmadığı belli değildir. Ve bu namazı kişi kendisi kılmadığı içinde Hakk'tan bir şeyler getirmesi mümkün değildir. O yüzden çevresine **selâm** veremez. O na vekâleten İmam ve cemaat batınına tek **selâm** verir.

Ancak bulunduğumuz yerdeki cenaze namazlarının sonunda da iki tarafada **selâm** verme adeti vardır.

*Mevzu ile ilgili olduğundan (05 Salât/namaz kitabından sayfa 30/36) dan **selâm** hakkında, faydalı olur düşüncesi ile bir bölüm aktaralım.*

Tahiyyat, Namazda selâm,

Beş vakit namazda;

(8) i selâmsız, **(13)** ü selâmlı toplam **(21)** adet **tahiyyat** oturuş vardır.

Ettehiyyatünün lügat manası:

(Bütün mahlûkatın hayatları, kâl ve hâl dilleri ile halıkları olan ALLAH'a (c.c.) karşı yaptıkları hamdlar, şükürler, manevi hayat hediyeleri,) olarak ifade edilmektedir. ***(5)**

***(5)** Yeni lügat shf 138.

Selâm verilmeyen oturuşlarda sadece,

ettehiyyatü lillahi vessalevatü vettayyibat,
esselâmü aleyke ya eyyühennebiyyü ve
rahmetullahi ve berekatühü,

esselâmü aleyna ve ala ibadillahissalihin

eşhedü en lâ ilâhe illâllah ve eşhedü enne muhammeden abdühü ve Resülühü

okuyarak, sonraki rek'at için tekrar ayağa kalkar, namazına devam eder.

Nihayet selâm verilecek tahiyat'a gelince tekrar oturur ve yine tahiyat'ı okur,

- arkasından **salavat** dualarını

ve onların arkasından da (Bakara Suresi 2/201)

allahümme rabbena atina fiyddünya haseneten

ve fiyl ahireti haseneten ve kına azabennar

(Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir iyilik ve âhirette de bir iyilik ver ve bizi ateş azabından koru,) der.

(İbrahim Suresi 14/40-41)

rabbic'alniy mukıymessalati ve min zürriyyetiy

rabbena ve tekabbel dü'ai (40)

rabbenağfir liy ve livalideyye ve lil mu'miniyne

yevme yekumül hısab (41)

(Ey Rabbim!. Beni ve neslimden olanı da namazı devamlı kılanlardan eyle. Ey Rab'bimiz!. Ve duamı kabul buyur...) (40)

(Ey Rab'bimiz!. Hesap olunacağı gün beni, anamı, babamı ve müminleri bağışla.) (41)

Birahmetike ve ya erhamarrahimin

diyerek selâm verip namazın o bölümünü bitirmiş olur.

Şimdi! tekrar geri dönüp **ettehiyyatü** yü incelemeye çalışalım.

Namazın bu bölümü, **Cenâb-ı Hak** ile ilâhi huzurda **mükâleme**, konuşma, mertebesidir.

Diğer hareketler değişikliğe uğruyor,

tahiyyet ise, sakinet mertebesi, yani sukünet, sakinlik, **selâm**/selâmet ve huzur mertebesidir.

Namaz kılan kişi edebli bir şekilde diz üstü oturmuş, bütün azaları ile birlikte, idraki de sakinleşmiştir.

Çünkü belirli aşamalardan geçtikten sonra nihayet Hak'ka ayna olabilecek bir gönül erginliğine ulaşabildiğinden Rab'bi ile mükâlemeye hazır hale gelmiştir.

Hz. Rasüllülah'ın Mi'rac da yaşadığı ve oradan ümmetine hediye getirdiği bu muhteşem oluşumu her birerlerimiz hakkıyla değerlendirip en iyi bir şekilde gönül, alemimizde uygulamaya çalışmalıyız.

ettehiyyatü lillahi

(benim oturuşum ALLAH c.c. içindir.)

vessalevatü vettayyibat

(ve yaptığım iyi işler, dualar, namazlar da ALLAH c.c. içindir.)

Dört bölümden oluşan **tahhiyat**'ın bu birinci bölümü;

her mertebede olan kimseler için ayrı ayrı değerlendirilir.

Gerçek değerini **Arif** olan zatlar yaşayabilirler.

Şeriat ve **tarikât** mertebesinde olanlar, **tenzihi** bir yaklaşımla otururlar.

Hakikat ve **marifet** mertebesinde olanlar ise **teşbihi** ve **tevhibi** bir yaklaşımla meseleye bakarlar ve o mertebeden değerlendirip yaşamaya çalışırlar.

Bu şekliyle bakıldığında, kendini Hak'ta fâni etmiş kişinin ağzından Hakk:

benim oturuşum, yaptığım dualar, salât'lar, iyi işler, ALLAH içindir,

bir başka ifadeyle,

Uluhiyyet gereğidir diye kendi kendisiyle, mükâleme eder.

Daha geniş izahı ise, ancak bir **arifin gönül âleminden** öğrenilir.

İkinci bölümü:

esselâmü aleyke ya eyyühenebiyyü ve rahmetullahi ve berekatüh dür.

Kulluk mertebesinden, niyaz ederek yaptığı işlerin sadece Hakk için olduğunu ifade eden **kimlik** yani kişi, bu niyazına karşılık Hak mertebesinden muhteşem bir karşılık ile karşılanır.

Selâm sana ey Peygamber-i zi'şan'ım, rahmetim ve bereketim senin üzerine olsun.

Tahiyyatta oturan kişi hangi mertebede ve o mertebenin yaşam idraki içinde ise, bu muhteşem ifadeyi o mertebeden alır ve değerlendirir. Çok kıymetli bir ilâhi hitaptır, duyabilenlere ne mutlu.

Yaşayabilmek için bu hale sahip bir **Arifi** bulup onunla bir müddet arkadaşlık etmek gerekir.

Üçüncü bölümü:

esselâmu aleyna ve ala ibadillahissalihin.

Kendisine Rab'bından yüce bir **selâm** gelmiş olan kişi, bu **selâmı** alıp,

selâm, selâmet, bize ve ALLAH'ın salih kulları üzerine olsun, diye bulunduğu mertebesinden cevap verir.

Gerçek yaşamı oldukça hayret verici olan bu mertebeyi Hak teâlâ her birerlerimize gereği gibi idrak ettirsin.

ve alâ ibadillahissâlihîn bölümündeki inceliğe (*Hallac-ı Mansur*) hadisesinde dikkatlerimiz çekilmiştir.***(6)** ***(6)** [*Bir gün Hallac-ı Mansur. Bağdat'ta*

*kürsi'de vaaz ederken hoş bir hal içinde, ne olaydı Mi'rac gecesi efendimiz, ALLAH'ın rahmetinin sadece **sâlih** kulların üzerine tahsis etmeyip, ecmain (bütün kulların üstüne olsun) deseydi, demiş.*

Bunun üzerine efendimizin ruhaniyeti belirip kendisine. ben ancak vahy ile konuşurum demiştir.

Bu cevap üzerine Hallac, ya Rasûllullah cezam nedir dediğinde, başını vermendir demiştir.

Bundan sonra, enel Hak ben Hakkım yangınına dışa vuran Hallacın bilinen sonu oluşmuştur.]

Çok incelik ifade eden bu mevzu ayrı bir inceleme konusudur, yeri olmadığından bu kadarla bırakıyoruz

Dördüncü bölümü:

eşhedü en lâ ilâhe illâllah

ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Rasûlüh

oturuşun evvelki bölümlerinde, **Hak ve kul** mertebelerinin arasında oluşan söyleşmenin, şahitleri olan Melekler, bu güzel oluşumu, müşahede ettikten sonra, kelime-i şehadet getirip bu hadiseye şehadetlerini ifade etmişlerdir.

Bir kimse gerçekten güzel bir oturuşla başladığı **et-tehiyyatü** oluşumunu kısaca yukarıda bahsedilen şekilde tamamlayabildiğinde, var olan güç ve kuvvetleri bu hadiseye şahit olup yakinen müşahede etmiş olurlar. Daha iyisi yaşanarak bilinendir.

Mi'rac-ı şerifde oluşan bu hadise, efendimizden bizlere bir hediyedir. Bu sebep ile **namaz mü'minin mi'racıdır** ve **insanlık** mertebesidir.

Kişi bu güzel oluşumu samimi bir çalışma ile gerekirse ehlinden yararlanarak, hakikatine ulaşmaya çalışmalıdır.

Hakikat-i Muhammediden ne kadar feyz alabilirsek

o'nu tanıyıp idrak etmemiz o kadar olur, zaman içinde bunu arttırmamız gerekmektedir.

Kısaca anlatmaya çalıştığımız **tahiyyat** okuyuşundan sonra,

eğer **3** veya **4** rek'atlı namazları kılıyor isek, tekrar ayağa kalkıp evvelki rek'at'ler gibi namazımıza devam ederiz.

Eğer **selâm** verilecek yerde isek, **tahiyyattan** sonra

salavat-ı şerifleri ve **Rabbena atina...** dualarını okuyup onlardaki ifadeleri anlamaya çalışıp **selâm** veririz.

Not= "**Selâm** vermek sadece başını sağa sola döndürmek değil, Hakk'tan aldığı **selâm** ismindeki bütün **selâmeti** iki tarafınada, yani sağına ve solunada, "sağcı solcu" ayırımı yapmadan rahmeti ilâhiyyeyi selâmetle **selâm** verip dağıtmasıdır."

S A L Â V A T L A R

Tahiyyattan sonra okunan **selâvat** dualarında kısaca, Muhammed (a.s.) ailesinden ve İbrahim (a.s.) ailesinden bahisle bunlara olan hörmet ve tazimlerimizi her zaman taze tutmamız gereği belirtiliyor.

Namaz hocası kitaplarında bu hususta daha geniş bilgi vardır.

RABBENA ATİNA DUASI

Salavatlardan sonra da daha yukarı da yazılmış olan. **Allahümme Rabbena atina...** bölümünü okumamız çok yerinde olur.

"allahümme rabbena atina fiyddünya haseneten ve fiyl ahireti haseneten ve kına azabennar"(2/201)

"rabbic'alniy mukıymessalati ve min zürriyyetiy rabbena ve tekabbel dü'ai" (14/40)

rabbenağfir liy ve livalideyye ve lil mu'miniyne yevme yekumül hısab (14/41)

namaz/salat sistemi o kadar güzel bir sistemdir, ki içi, **rahmet;** dışı, **huzur** doludur.

Kısaca, son dualarda kişi, dünya ve ahirette iyilik ve azabdan korunmak ister. Kendinin ve çocuklarının ibadet ehli olmasını ister. Ebeveyninin ve mü'minlerin de affını talep eder.

Böylece her okuyan, hem kendisi, çocukları, ebeveyni ve hem de müslümanlar için iyi temennide bulunduğundan, dua ve niyazlar zincirleme, bir birlerinin gıyabında ve onlara yönelik olarak maddi bir çıkar düşünmeden yapılmış olur. Bundan daha kapsamlı ve güzel bir sistem olabilir mi?...

Hak teâlâ her şeyin en güzelini nasib etsin. Amin.

S E L Â M

Düzgün bir şekilde namazı buraya kadar getiren kişinin, namazından çıkması için yapacağı son şey **selâm** vermektir.

esselâmü aleyküm ve rahmetü Allah diyerek, başını önce sağa, sonra tekrar aynı selâmı (**esselâmü aleyküm ve rahmetü Allah** diye) söyleyerek sola çevirmek sûretiyle namazının o bölümünü bitirmiş olur.

Bunun karşılığında **allahümme en tesselâmu ve min kesselâm tebarekte yazelcelâli vel ikram** diyerek cevap gerekir.

Eğer yalnız kılınan bir namaz ise, kendi kendine, cemeatle kılınıyor ise, müezzin, imam'ın **selâmına** cevap vererek namazı bitirmiş olur.

Şimdi: Kısaca bu **selâmları** incelemeye çalışalım;

bir günlük namazda;

- (21) adet **tahiyatta** okunan ikişer **selâm** (21 x 2 = 42)

- (13) adet ikişer **selâm**, (13 x 2 = 26)

-(13) adet **selâm** karışılığı ikişer **selâm** (13 x 2 = 26)
toplam (42 + 26 + 26 = 94)

beş vakit namazın da her biri toplu birer **selâm** olduğundan

neticede (94 + 5 = 99) eder.

Nasıl bir sistemdir ki her yönü insan'ı hayrete düşürüyor.

Baş taraflarda gördüğümüz gibi namaza (99) **esmâ-i ilâh**inin varlığı ile başlamıştık,

sonunda da (99) **selâm** ile nihayete erdirmiş oluyoruz.

Esselâmu aleyküm ve rahmetü Allah diye başını

sağa çeviren, **Zat** tecellisindeki kişi, o istikamette ne kadar varlık varsa hepsine **selâmet** dilemiş olur.

Sola çevirdiğinde de aynı şeyi o istikamette olanlara dilemiş olur.

İnsan-ı Kamilin ihatası ve rahmeti çok geniştir.

ALLAHÜMME EN TESSELÂMU VE MİN KESSELÂM

Allahümme en tesselâmu ve min kesselâm tebarekte yazelcelali vel ikram diyen müezzin veya namaz kılan kişi,

(ey Allah'ım **selâm** sensin ve **selâmet** sendendir, sen bereket yücelik ve ikram sahibisin) demiş olur.

Bu ifadeleri değişik mertebelerden çok iyi değerlendirmek lâzım gelir.

Ehli indinde gerçekleri bilindiği üzere Hak kendi kendini yücelterek kulunun ağzından cevap vermektedir.

Hak'kın güzel isimlerinden **Esmâ'ül hüsnâ**dan biri olan **selâm**, büyük ağırlığı olan bir isimdir ve **insan**ın kayınaklarından biridir.

Nasıl ki **Sübbuh** ve **kuddüs** melekler için kullanılırsa,

Aziz ve **cabbar** ve **mütekebbir** de cin ve şeytanlar için kullanılır.

Namazın sonlarında oluşan (99) **selâm** ismi, başta oluşan (99) **esmâ-i ilâhiye**ye birer selâmet geçidi olurlar.

Şöyleki: Meselâ, **Kahhar** esmâsından başına bir zorlonma gelecekse, namazda okuyarak oluşturduğu **selâmlardan** bir tanesi onun önüne geçer, tamamen **selâmete** ulaştırır veya en azından şiddetini azaltır.

Böylece her bir **selâm**, her bir esmânın ya karşıtı veya destekleyicisi olur. Yani (99) esmâ'nın biri vasıtasıyla sana faydalı bir şey de gelecekse onu da arttırır.

Selâmın bir başka ifadesi de; **kendinde olmaktır**, kendinde olan kişi de **selâmette** olur.

ALLAH'ın c.c. isimlerinden olan **selâm**, kulunda tecelli ettiğinde o kul birimsel benliğinden uzaklaşmış, Hak varlığı ile gerçek **selâmetine** ulaşmıştır. İşte o kul görünümündeki **zuhur** her varlığa **selâmet** ve huzur kaynağı olmuştur.

Netice itibariyle, olgun bir namaz, kulu yüce idraklere çıkarıp **İrfan** ehli olmasını sağlar.

İşte böylece namazların sonlarında bulunan **selâmların** sırları meydana çıkmış olmaktadır.

Allah'dan c.c. her birerlerimiz için **selâm** ve **selâmetli!** neticeler niyaz ederiz.

Bu kısma, C..... P..... isimli oğlumuzdan 28 May 2011 tarihinde gelen bir mail-i ilgisi dolayısı ile ilâve etmeyi uygun buldum.

BAKARA SÛRESİ

C.... P..... 28 May 2011 20:09:45

Efendi Babacığım Hayırlı Akşamlar.

Foruma bırakılan Bakara sûresi 131. Âyet-i Kerime'sini

sizden yansıdığı bizimde idrakimiz ve anlayışımız kadarıyla satırlara dökerek gönderiyoruz.

Fakîr Elmahî: "İz kâle lehû Rabbuhû eslim, kâle eslemtü lirabbil alemiyn." (Bakara Sûresi 131)

131 - Rabbi ona, "Tesim ol!" emrini verince, o "Ben âlemlerin Rabbine teslim oldum." dedi. (Elmalı lı Hamdi Yazır Meali)

13- Hz. Muhammedin Şifre rakkamıdır. Aynı zamanda Hakikat-i Muhammediyyedir.

31- Tersten 13 tür. 13 ayna olmaktadır. 13 ebced hesabıyla Arapça Elif, Lâm dir.

Yani Ahadiyyet ve Ulûhiyyet mertebeleridir.

Ahadiyyet; Zat mertebesidir. İlm-î hakikatlerin zuhura çıkmadan Zâtın düşüncesinde İlm-i olarak bulunmasıdır.

Ulûhiyyet; Bu hakikatlerin, faaliyet sahasına her bir zuhur mahallinde zuhurunun hakikatlerini talep ederek ve bu talepler tam ve kemâlli olarak zuhura çıkmasıdır.

31 İse Lâm Eliftir. LÂ yok demektir.

Ulûhiyyet ve Ahadiyyet mertebeleridir.

13 Ahadiyyetinın yani zâtının içinde, Ulûhiyyet hakikatlerini yani Vâhidiyyet sahasında zuhura çıkma hakikatlerini gizler.

31 ise önce Ulûhiyyet mertebesinde yani faaliyet sahasında ki zuhur mahallerinde zâtını gizlemesidir. Bir bakıma da Ef'âlinde Esmâsını, Esmâsında Sifatını, Sifatında Zâtını, Zâtında da Mutlak zat olan A'mâiyyet'ini gizler.

131 ise **Selâm** Esmâsı'nın sayısal değeridir. **İnsân-ı Kâmil ve İnsanın Esmâsı'dır.**

Nefsâni sıfatları yok olup. Hakkani sıfatlara dönüşen

bu mertebelere Câmi olan Allah Esmâsı'nın **Selâm** Esmâsı olan İnsân-ı Kâmil'in, Esmâlara Câmi olan Allah Esmâsının Aynası olduğunu vermektedir.

İz Kâle = Bir vakit ki; bu İbrâhimiyyet mertebesini işaret etmektedir. İnsân-ı Kâmil İbrâhimiyyet mertebesindeyken Rububiyyet mertebesi Teslim ol emrini verince bunu bir başka merteye olan Ahadiyyet mertebesi anlatmaktadır. Rabb'ul Âlemin olan Ulûhiyyet mertebesi ve Câmi Esmâ olan Allah (c.c.) teslim olunmuştur. Rabb'ul Âlemin ile, bireysel Rab olan Rabbi-ı Hastan Vâhid ve Kahhar olan Alemlerin Rabbine teslim olunmuştur.

ESLEM =

Elif, Sin, Lâm, Mim harflerinden oluşmaktadır..

$$1+60+30+40= 131$$

Ebced hesabıyla da 131 dir.

Elif= Ahadiyyet zuhurunun İbrâhimiyyet mertebesine bir bakıma Ef'âl'imize,

Sin = İbrâhîmiyyet, Tevhid-i Ef'âl mertebesinde ki İnsan,

Lâm= Ulûhiyyet mertebesininin, Tevhid-i Ef'âl ve İbrâhîmiyyet mertebesinden zuhururu.

Mim = İbrâhîmiyyet mertebesindeki Hakikati Muhammedi.

ESLEMTü =

Elif, Sin, Lâm, Mim, Te.

$$1+60+30+40+400= 531$$

Burada fazlalık olarak Te harfi vardır.

Te = Yukarda açılımları verilen **eslem** de ki harflerin aynı zamanda hakikatleri olan, bir önceki gölge zuhur mahalli idi. **Eslem** ve Te ile Tevhid mertebeleri ve Harfin

alt tarafının bir kayık şeklinde olması ki, Hakikati Muhammedi kayıdır. Üstünde ki iki nokta zâhir ve bâtin noktalarıdır. Hakk ve Halk ve Ulûhiyyet ve Zuhur mahallerinin bir edilmesidir. Toplamıda Zat ve Hakikatul Ahadiyet'ul Ahmediyyedir.

531 = **Bize 53** – 31 tersten 13 ve 5, 3 ve 1 ve 8 ve Toplamda 9 rakamını vermektedir.

53 = Şifre sayımız "**Terzi Baba**" ve Ahad olan Ahmed-i vermektedir.

13 = Hakikat-i Muhammediye.

31 = Hakikati-i Muhammedinin Zuhur Mahalli

1 = Tüm mertebeleri içine alan Ahadiyet mertebesi ve Elif,

3 = İlm'el-Ayn'el-Hakk'al Yakın Mertebelerini

5 = Hazerat-ı Hamse yani Beş Hazret Mertebesini

8 = İbrahimiyyet, Tevhid-i Ef'âl

9 = Rububiyyet, Tevhid-i Esmâ

âlemlerin Rabbine Teslim olmak isteyen İbrâhîmiyyet Mertebesinde ki bir velinin **1** olan Câmî Esmâsı Allah'ın **53** ile zuhur mahalli olan İnsân-ı Kâmile teslim olması ile ancak Rabbul Âlemîn olan Allaha teslim olabilir. Ve kendisine "*teslim ol*" diyen Rububiyyet mertebesine kapı açılabilir anlamı çıkmaktadır.

Âyette geçen birinci **Selâm** İbrâhîmiyyet mertebesinin **selâmı** ve İkinci **selâm** ise "Te" harfinin sayısal değeri ile de aynı zamanda üstte ki dört mertebesinde **Selâmını** vermektedir. Toplam beş hazret mertebesinin **Selâmı**dır diyebiliriz.

Âyetin sayısal değeri olan **131** ile 7 nefis 5 hazret mertebesi ile 12 ci mertebe olan İnsân-ı Kâmil mertebesinin Bâtin noktasında ki 13 mertebe olan Hakikat'ul Ahadiyyet'ul Ahmediyyenin tüm mertebelere

olan Bâtın-i **Selâm**ıdır. 13+1 ile de 14 yapar ki İbrâhîm Sûresi'nin Kûr'ân-ı Kerîm'de ki Sıra sayısıdır. **13** cüz içinde bulunmaktadır. 14 ile ilgili bir ayrıntıyı yazının sonunda bulacağız.

Bu Âyet'in şariat mertebesinde ki mânâsı Âyet'in yazılmış şeklidir mertebesine göre doğrudur.

Bu Âyet Tarikat mertebesine göre biraz daha duygusal bir yaklaşımla teslimiyetin mertebesi artar ve daha bir muhabbetli bir hal alır. Bir bakıma Şeyhe olan teslimiyet şeklinde zuhur eder. Bu Âyet Hakikat mertebesinde ise Âlemlerin Rabbine teslim olmaktır.

İbrâhimîyyet Mertebesinde ki bir velinin **1** olan Câmî Esmâsı Allah'ın **53** ile ve **5** Hazret mertebesini tamam etmiş zuhur mahalli olan İnsân-ı Kâmile teslim olması ile mümkündür diyebiliriz.

Bu Âyet Marifet mertebesinde ise bu hakikatin talipli gönüllere aktarılması olarak düşünülebilir.

Buradan da şunu düşünebiliriz. Nefis mertebelerini ikmâl edip eğitimi tamamlandı diye düşünen birçok mektep, Ya Nefs-i Safiye dairesi veya Tevhid-i Ef'âl dairesi içerisinde kalmaktadır. Herkes kendi yolunu daha iyi bilir.

Şifre sayımız olan **(53) Necdet** ismi **Necat**'tan gelen bir isimdir.

Necat; ise kurtuluşa erdirme, halâs olma ve **selâmete** erdirmedir.

131, de ki, **Selâm** Âyette geçen Eslem ile yani, Rabbul Âlemîne Teslim olunacak Hakiki Mahalli **531** sayısını bulmuş idik. Bu da kısaca **(53-1)** bir olan **(53)** tür. Ve aynı zamanda **Terzi Baba**'nın bilindiği gibi sayı değeridir.

Necat ismi;

Nun, Cim, Elif ve Te harflerinde oluşur.

50+3+1+40 = 454 Aynı zamanda sayısal toplamda 13 tür. Nun ve Cim de **(53)** tür. 531-454 = 77 = 14 sayısı yani İbrâhîm Sûresi'nin Kûr'ân-ı Kerîm'deki sıra sayısını vermektedir. Ayrıca (14) bütün mertebelerde câri olan Nûr-u Muhammedî'dir.

Açıkça gözükmemektedir ki; bu mertebeyi ve diğer mertebeleri aşmak için **Necat**'ın elini tutup Âlemlerin Rabbine Teslim oldum demek lâzımdır.

El-Fakir M..... C.....

(28-05-2011)

Bu kitabın sayısal değerlerine baktığımız zaman (7) (13) ve (91) sayılarını görmekteyiz. Bunların ne oldukları bellidir yeniden belirtmeye gerek yoktur. Ancak (91) in tersinin (19) olduğunu buda İnsân-ı Kâmil-i belirttiğini de biliyoruz ancak buradaki husus belirli bir program yapmadan bu kitabımızın sıra sayısının (91) inci sıraya gelmesi manidardır.

Selâmlaşmak ve önemi (www.dinimiz İslam.com)

Faydası olur düşüncesiyle internetten indirdiğim **selâm** ile ilgili bazı bilgileride aktarmayı uygun buldum fiilî ma'nâ da inşallah faydalı olur. Günlük yaşantımızda **selâm**ın ne kadar mühim bir yeri olduğunu görmekteyiz.

Sual: **Selâmlaşmanın** hükmü nedir? Bir yerden çıkarken de **selâm** verilir mi?

CEVAP

Selâm vermek **sünnet**, almak ise **farzdır**. **Selâm** verirken, **selâm**ın sünnet olduğunu düşünmeli ve o kimseye dua etmeye niyet etmelidir! Sünnet olduğu düşünülmeden, alışkanlık halinde, şuursuzca **selâm**

verilince, sevap olmaz. Bir yere girerken de, çıkarken de

selâm verilir. Dinimizde selâmın önemi büyüktür. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Bir yere, bir meclise giren oradakilere **selâm** versin. Oradan kalkıp giderken yine **selâm** versin.) [Tirmizi]

(İnsanların en âcizi dua etmeyen, en cimrisi de **selâm** vermeyendir.) [Taberani]

(Bir eve girince, ev halkına **selâm** verin. Çıkarken de **selâm** verin.) [Beyheki]

Selâm ne demektir

Selâm, emniyet, huzur, selâmet, sağlık, barış, rahatlık, iyi netice, kurtuluş gibi manalara gelir. **Selâm** vermek, bir kimseye yapılacak en güzel duadır. **Selâm**, (Ben müslümanım, benden sana zarar gelmez, selâmettesin) manasına, selâmet üzere ol, müslüman olarak öl manalarına da gelir. Gayrı müslimlerin hidayete kavuşmaları niyetiyle, ihtiyaç olduğu zaman onlara **selâm** vermek, hidayete kavuşmaları için dua etmek caizdir. (R.Nasihin, Redd-ül Muhtar)

Selâmi düzgün verip düzgün almak iyidir.

“Ve” söylemeden de almak caiz ise de, ve'li söylemelidir.

Dinimizde selâmlaşmanın önemi büyüktür.

Müslümanların yanına girerken, çıkarken, karşılaşıncı, ay-rılırken mutlaka **selâm** vermelidir! Bu husustaki hadis-i şeriflerden birkaçı şöyle:

(Mümin kardeşine **selâm** vermek, yanına gelince ona yer göstermek ve hoşlandığı isimle hitap etmek, aradaki sevgiyi pekiştirir.) [Taberani]

(Darlıkta infak eden, rastladığı müslümana **selâm** veren, kendi aleyhinde de olsa adaletli davranan, iman hasletlerini toplamış olur.) [Ebu Nuaym]

(Yirmi müslümana **selâm** veren bir mümin Cenneti hak eder.)[Deylemi]

(Tatlı dilli olmak, **selâmlaşmak** ve yemek yedirmek, Cennete götürür.) [Hakim]

Kimlere **selâm** verilmez?

Sual: Kimlere **selâm** verilmez?

CEVAP

Şunlara yalnız o halde iken **selâm** verilmez:

- 1- Namazda olana,
 - 2- Hutbe okuyana ve hutbeyi dinleyene,
 - 3- Kur'an-ı kerim okuyana ve dinleyene,
 - 4- Vaaz edene ve dinleyene,
 - 5- Fıkıh dersi çalışana,
 - 6- Din dersi verene ve din dersi ile meşgul olanlara,
 - 7- Eşi ile meşgul olana,
 - 8- Avret yeri açık olana,
 - 9- Abdest bozmakta olana,
 - 10- Yemek yemekte olana,
- Baştan ikisi hariç, diğerlerine **selâm** verilirse, alma mecburiyeti yoksa da selâmı almaları iyi olur.

Selâm, kelimadan öncedir. **Sual:** Bir yere telefon edince veya bir yere girince, karşınızdakine **selâm** vermek gerekir mi? (**Selâm** ver önce) deniyor. Dinimizde bunun önemi nedir?

CEVAP

Bir odaya giren veya telefon edenin, önce **selâm** vermesi, söze selâmdan başlaması gerekir. Bu konudaki hadis-i şeriflerden birkaçının meali şöyledir:

(**Selâm**, kelimadan öncedir.) [Tirmizi]

(**Selâm** vermeden söze başlamayın. **Selâm** vermeden konuşana cevap vermeyin.) [Hakim]

(**Selâm**, sualden öncedir. **Selâm** vermeden **sual** sorana, cevap vermeyin.) [İ.Neccar]

(Mümin, önce **selâm** vermek için atılır; münafık ise önce kendisine **selâm** verilmesini bekler.) [Dare Kutni]

(Önce **selâm** veren, Allah'a ve Resulüne daha yakındır.) [Ebu Davud]

(Allahü teâlânın rahmet ve affına en lâyük olan, önce **selâm** verendir.

(Önce **selâm** veren kibirden uzak olur.) [Beyheki, Hatib]

(Bir yere giren oradakilere **selâm** versin. Oradan kalkıp giderken yine selâm versin.) [Tirmizi]

Selâmda sünnet olan.

Sual: Selâmda sünnet olan öncelik sırası nasıldır?

CEVAP

Selâmda sünnet şöyledir: Rütbe ve nimeti çok olan önce **selâm** verir. Büyük küçüğe, bir araç üstündeki yerdekine, yürüyen durana, ayakta olan oturana, az olan çok olana, âmir memura, hoca talebesine, baba oğluna, ana kızına önce **selâm** verir. Bir odaya girildiğinde ise, rütbe, büyüklük küçüklük düşünülmez. Odaya giren, odadakine **selâm** verir. Yani, küçük, büyüğe; memur, âmire; talebe, hocasına; oğlu babasına **selâm** verir. Telefonda ise, telefon eden **selâm** verir.

Mektupta da mektubu yazan **selâm** verir.

Eve girerken **selâm**.

Sual: Nisa suresinin, (Verilen **selâmı** daha güzeli ile alın veya aynı ile karşılık verin) mealindeki 86. âyeti ile Nur suresinin, (Evlere girince, kendinize, ehlinize Allah'tan bereket, esenlik ve güzellik dileği olarak **selâm** verin) mealindeki 61. âyetine göre, **selâm** vermek farz değil mi?

CEVAP

Hadis-i şerifte, (**Selâm** vermek sünnet, almak farzdır) buyuruldu. (Deylemi)

Kur'an-ı kerimde, (Yapın, edin) gibi bildirilen âyetlerin bir kısmı farz değildir. Araf suresinin, (Her namazda, süslü, temiz, sevilen elbiselerinizi giyiniz) mealindeki 31. âyet-i kerimesi de böyledir. Yani namazda kıymetli elbise giymek farz değildir. Bunun gibi birçok âyet-i kerime vardır.

Eve girince, evdekilere **selâm** vermeli, evde kimse yoksa, Esselâmü aleynâ ve alâ ibadillahissalihîn [Allah'ın selâmı bizim ve salih kulların üzerine olsun] demelidir! Çünkü Müslümanın evinde rahmet melekleri bulunur. Kendi üzerimizde de melekler vardır. Hepsine **selâm** vermiş oluruz. Evine giren kimse, **selâm** verince, şeytan, (Artık benim bu evde duracak yerim kalmadı) der. (B. Arifin)

[Camiye erken gidip kimse yoksa, içeri girince de aynı şekilde **selâm** verilir. Çünkü camide de melekler vardır.]

Selâmda öncelik.

Sual: Yaşça küçük olan mı, yoksa büyük olan mı önce **selâm** verir?

CEVAP

Büyük olan, makam ve nimeti çok olan, önce **selâm** verir. Peygamber efendimiz, (Ben bu edebi [büyüğün küçüğe önce **selâm** vermesini] Rabbimden öğrendim) buyurdu. (R. Nasihin)

Mirac gecesinde, önce Allahü teâlâ, Resulullah'a **selâm** verdi. Peygamber efendimiz de, (Ettehiyyatü lillahi, vessalevâtü, vettayyibatü) diyerek Rabbimizi övdü. Allahü teâlâ, (Esselâmü aleyke ya eyyühennebiyyü ve rahmetul-lahi veberekâtühü) buyurunca, Peygamber efendimiz,

(Esselâmü aleyna ve alâ ibâdillahissâlihîn) dedi.

Cebrail aleyhisselâm da, (Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resülühü) dedi.

Baba oğluna, âmir memuruna, hoca talebesine, yaşlı

olan genç olana önce selâm verir.

Resulullah efendimiz, (**Selâm**, kelâmından öncedir buyurdu.

Selâm hakkında birkaç hadis-i şerif:

(Müslümanın Müslüman üzerindeki altı hakkından biri **selâm** vermektir.) [Müslim]

(Bir yere girerken oradakilere **selâm** vermek borç olduğu gibi, çıkarken de **selâm** vermek borçtur.)

[Beyhekî]

(Din kardeşinize rastlayınca **selâm** verin!) [İbni Sünnî]

(Allahü teâlâyâ yemin ederim ki, iman etmedikçe Cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Size bir amel bildireyim onunla birbirinizi seversiniz: Aranızda **selâmı** yayın!) [Müslim, Tirmizî]

(İki Müslüman, **selâm**laşıp müsafaha eder ve bir de bana salevat-ı şerife okursa, yeni doğmuş gibi bütün günahları temizlenir.) [R. Nasihîn]

(**Selâm** verip müsafaha eden iki Müslümanın arasına yüz rahmet iner. Bunun doksanı, önce **selâm** verip elini uzatana, onu ise ötekine verilir.) [Bezzar]

(Karşılaştığın herkese **selâm** ver ki, hasenatın çoğalsın! Evine girince, ev halkına **selâm** ver ki, evin iyiliği ve bereketi artsın!) [Harâitî]

(Bir yere girerken de, oradan çıkarken de **selâm** verin!) [Tirmizî]

(Bir kimse ayrılırken, **selâm** verirse, onların hayırlı işlerine ortak olur.) [Rüzeyn]

(İnsanlara güler yüzle **selâm** vermek sadakadır.)

[Beyhekî]

(**Selâm**laşmayı yayarsanız, Cennete girersiniz.)

[Taberanî]

(Amellerin en iyisi, **selâm**laşmayı yaymaktır.)

[Taberanî]

(**Selâmı** yayın ki, selâmette kalasınız.) [Buharî]

(**Selâmı** yayın ki, düşmanlarınıza üstün gelesiniz.) [Taberanî]

(**Selâm**, Allah'ın isimlerindedir. Öyle ise selâmı aranızda yayın!)[Buharî]

(Yalnız tanıdıklara **selâm** vermek, Kıyamet alametidir.) [Taberanî]

(**Selâmı** yayın! Çünkü o, Allah'ı razı eden bir ameldir.) [Taberanî]

(Evine girerken **selâm** veren, Allah'ın koruması altındadır.) [Ebu Davud]

(Şeytandan korunmak için, eve girerken selâm verin ve yemeği Besmeleyle yiyin!) [Taberanî]

Resulullah, Eshabından birine rastlayınca önce **selâm** verir, sonra onunla müsafaha ederdi. (Taberanî)

Mektupla [maile, mesajla] gelen **selâmı** okuyunca hemen (**ve aleyküm selâm**) demek farzdır. Bunu yazıp cevap olarak göndermek müstehabdır. (S. Ebediyye)

Bu hususta Nusret Babamın (r.a) bize bir tavsiyesi vardı! Hatıra olarak onu da belirteyim. Şöyleki; bir yere girdiğiniz zaman bilhassa ma'nevi olan yerlere.

(*Selâmün aleyküm ya mukaddasat ve azizan*) deyin idi. Bu tavsiyeyi bir düstur olarak her zaman böyle bir yere girdiğimde, hem Nusret Babamı hatırlarım hemde tavsiyesini yerine getirmeye çalışırım. Cenâb-ı Hakk rahmet eylesin.

SALÂTÜ SELÂM Yeni wiki:

Salâvat.

Hız. Peygamber için okunan ve Allah'ın rahmet ve selâmının O nun üzerine olması dileğini dile getiren dualara denir. Sal'avat salât kelimesinin çoğuludur ve genellikle, "Allahümme salli...." Diye başlar, Kur'ân'da "Allah ve melekleri şüphesiz Peygambere salât ediyorlar (o halde) ey îmân edenler, sizde O nu kutsayın (salâvat getirin) ve tam bir teslimiyyetle **selâm** verin "kendinizi O nun rehberliğine teslim edin" (Ahzab. 33/56.) buyurukmaktadır. (M.C.)

Selâm.

Bir işten kurtulmak. Ayıp âfet, noksanlık, hastalık vb. şeylerden beri olmaktır. "s-l-m" kökünden türeyen selâm Allah'ın sıfatı olarak insanlara arız olan ayıp, kusur, eksiklik, âfet, hastalık acizlik, ölüm vb şeylerden berî olan yaratıklarını âfet ve belâlardan kurtaran, zulmetmeyen güven arayanları güvene erdiren demektir.

Allah'ın sıfatı olarak Kur'ân'da sadece. "O..... **selâm**dır, mü'mindir, müheymindir." (Haşır, 59/23) âyetinde geçmiştir.

"Onunla (kitapla) rızasının peşinde gidenleri **selâm** yollarına iletir. (Mâide. 5/16) "Onlar (mü'minler) için Rabları katında **selâm** yurdu vardır, yaptıkları işlerden dolayı O, onların dostudur." (En'am. 6/127). "Allah **selâm** yurduna çağırır." (Yûnus, 10/25) âyetlerindeki "**selâm**" kelimesinin de Allah'ın ismi olduğunu söyleyenler olmuştur.

Namazların sonunda okuduğumuz şu hadis, Allah'ın **selâm** isminin anlamını ifade etmektedir. "Allahümme ente's-**Selâm**ü ve min ke's-**Selâm**." (Allah'ım! Sen **selâm**sın ve **selâmet** de sendendir) (Müslim. Mesacîd. 135-136)

Cennetin bir adı da Daru's-**Selâm** barış ve esenlik yudu) dur. Allah da kullarını bu yurda çağırmaktadır. (En'âm. 6/127; Yûnus, 10/25)

Salât-u selâm.

Salât, Zikir demektir. Kur'ân'da namaz SALÂT olarak geçer Aynı sözlerin tekrarı.

SELÂM. Güvenilir olduğunu, kendisinden karşısındakine zarar gelmeyeceğini belirten sözdür. Ayrıca **selâmete** çıkaran anlamıyla Allah'ın sıfatlarından.

Salâtü **selâm.** Peygamber Efendimiz (s.a.v.) a verdiğimiz selâmdır ki, duayı da kapsar. Ona çok **selâm** verelim ki ahrette bizi hemen tanısın. Dostlar selâmlaşsınlar.

Tek sünnet sevabı farzdan daha fazladır. O da **selâm** verenin sünnet sevabıdır. Sevabı almak farzdır ama vereninki kadar sevap değildir. "Aranızda **selâmı** yayınız" denmiştir bize. Yabancılar tanıdıklarına, tanımadıklarına **selâm** verirler. Bu bir incelik. Biz birbirimize **selâmı** kestik, belki bir şey ister diye. **Selâm** verip borçlu çıkmamak için.

Ahzab Sûresi'nin 56 Âyetinde belirtildiği gibi. Rasûlullah zikredildiği zaman ona salât ve **selâm** okumanın gerekliliğine işaret eden en önemli delil bu Âyet-i Kerîme'dir.

Müfessirler bu Âyetteki salât kelimesini incelerken aynı Sûrenin 43 âyetiyle bağlantı kurarlar. O âyette şöyle buyurulmaktadır. "Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için O. Size **salât** ediyor (dua ediyor) O. Mü'min'lere çok merhametlidir.

Ebû Hüreyre'den (r.a.) rivayet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu. "Yanında adım anıldığı halde bana **salât-u selâm** getirmeyen kimse perişan olsun." (Tirmizi, Daavât, 101)

Yine Ebû Hüreyre'den (r.a.) rivayet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu. "Kabrimi bayram yeri haline çevirmeyiniz. Bana **salât-u selâm** getiriniz. Zira nerede olursanız olun sizin **salât-u selâmınız** bana ulaşsın."

.....

.....Hz. Peygambere getirilen **salât-u selâm** da, ümmetinin ona karşı bir teşekkür borcunu yerine getirmesi anlamı da vardır. Zira ümmetine karşı son derece düşkün olan ve onlara dünya-ukba saâdetinin yolunu gösteren o Zât'a karşı **salât-u selâm** getirmek hem bir vefa ve sadakat borcu olmanın ötesinde bir İlâh-î emirdir.

Rasûlü Ekrem (s.a.v.) ahirette ümmetine daha çok şefaat edebilmesi için ümmetinin sınırsız dualarına ve salâvatına iktiyaç duymaktadır.

Netice itibariyle **salât selâm** getirme mü'minlerin Rasûlüllah'a karşı yapmaları gereken en önemli görevlerden birisidir. Çünkü âyetin ifadesine göre hem Yüce Allah hemde melekler Hz. Peygamber'e **salât selâm** getirmektedir. İnananların bundan geri durması, doğru bir davranış değildir. Bu davranış, Hz. Peygamber'e karşı olan saygı ve sevginin alâmeti olarak kabul edilmekte ve aynı zamanda böyle bir davranışla mü'min, bu konuda Allah'a ve meleklerle tabî olmuş olmaktadır.

Burada bir şeye daha dikkat çekmeyi istiyorum.

Yukarıdaki **selâm** bilgilerinde ve pratikte görüldüğü ve kullanıldığı gibi (**selâm**) ismi (**salât**) ile birlikte (**salât-u selâm**) olarak Efendimizin şahsında ve efendimize ait özde sadece ona bağlanan bir özelliktir.

(**Salât**) ile (**selâm**) (**salât-u selâm**) denildiği zaman hemen Efendimiz (s.a.v.) hatıra gelmektedir. Bunlar kendisiyle bütünleşmiş ma'nâ'lardır. Ve esmâ-i ilâhiyyeden kendisiyle bütünleşen, ve en çok anılan, (**selâm**) ismidir. Ve fiil olarakta (**salât**) fiilidir.

(**salât**) aynı zamanda (**zikir**) dir, ve zikirde aynı zamanda (Kur'ân)dır. (**salât-u selâm**) da bütün bu hakikatler gizlidir. Yani (**salât**) Mi'rac'tır, **Mi'rac** ise hakk'tır ve Hakk'ın huzurudur. **Selâm** ise (ilâ darüsselâm) bu huzura giriştir. Bu yüzden (**salât-u selâm**) efendimiz

hakkında birlikte söylenen bir ma'nâ cem'iyeti olmaktadır.

Gerçek salât'a ulaşmak selâmdan geçmektedir. Diğer bir ifade ile, **(salât) Hakk (selâm) Risâlet'tir. (salât-u selâm)** ise her ikisinin birlikte ki ifadesidir.

Belirtilen Âyet-i kerîme'ler bu hususu çok açık muhtesem ve muhterem olarak bildirmektedir.

(Ahzab/33/56) **(İnnellahe ve melâiketehu yüsallûne alânebiyyi ya eyyühellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ.)**

"Muhakkak ki, Allah Teâlâ ve melekleri Peygamber üzerine selâtta bulunurlar. Ey imân etmiş kimseler!. Onun üzerine selâtta, teslimiyetle selâmda bulunun."

(Ahzab/33/43) **(Hüvellezî yüsallî aleyküm ve melâiketühü liyuhriceküm minezzulümâti ilennuri ve kâne bilmü'minine rahîmâ.)**

"sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size rahmet ve istiğfar eden Allah ve melekleridir. İnananlara merhamet eden O'dur."

Yukarıda verilen meâl ma'nâlar, şeriat mertebesi itibariyledir. Hakikat marifet mertebesi itibari ile çok daha başka ve özeldir, yeri olmadığı için sadece bu meâlleri yeterli görüp idraklerinize bırakıyorum. Bu husta bilgi isteyenler, (6 Peygamber 6 Hz. Muhammed s.a.v.) adlı kitabımıza bakabilirler. Cenâb-ı Hakk hakikatlerini idrak eden kimselerden eylesin.

Yeri gelmişken musafaha hakkında da internetten küçük bir bilgi aktaralım.

Musâfaha Nedir? Nasıl Yapılır?

YENİ WİKİ

MUSAFAHA. Sözlükte **“tokalaşmak”** anlamına gelir.

Ahlâkî bir terim olarak, karşılaştıkça iki insanın selâmlaştıktan sonra, tokalaşmasına “musâfaha” denir. (A.G)

Gerek erkeklerin birbiriyle, gerekse de kadınların birbirleriyle, karşılaştıkları zaman selâmlaşmaları, hal-hatır sormaları, musâfaha yapmaları, tokalaşmaları, kucaklaşmaları, birbirlerine gülyüz göstermeleri, İslâmî kardeşliğin bir icabıdır. Bu davranışların tamamı sadakadır ve ibadettir.

889 Berâ radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallâllahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu.

“İki müslüman karşılaştıklarında el sıkışırlarsa, birbirlerinden ayrılmadan önce günahları bağışlanır”

Ebû Dâvûd, Edeb 143 Ayrıca bk Tirmizî, İsti'zân 31; İbni Mâce,

Edeb 15

Açıklamalar

Musâfaha, dilimizdeki kullanımıyla tokalaşmak veya el sıkışmak demektir Musâfahanın şekli.

“bir kimsenin elinin içini başkasının elinin içiyle birleştirmesi, birbirlerinin ellerini bu vaziyette tutmaları tarzında olur.”

Musâfaha çok eski bir sünnettir Onu ilk ortaya çıkaranların **Yemenliler** olduğu kabul edilir İlk karşılaşma sırasında musâfaha yapmak sünnet, her karşılaşmada musâfaha ise müstehaptır Karşılaşma esnasında önce selâmlaşılır, sonra el tutuşulur Musâfaha için, elini uzatandan yüz çevirmek ve mukabelede bulunmamak doğru bir davranış tarzı kabul edilmez ve edebe aykırıdır.

Musâfaha, "bir kimsenin elinin içini başkasının elinin içiyle birleştirmesi, birbirlerinin ellerini bu vaziyette tutmaları tarzında olur."

Yukarıda da resimde görüldüğü gibi. Bu muhabbet ifade eden davranışın içinde, aslında çok daha büyük hakikatler yatmaktadır.

Şöyleki! Mucid-i ilâh-î, vâcibul Vücûd olan Allah (c.c.) kendi hakikatlerini bütün âlem zuhurlarında çok açık gösterdiği gibi, kendisinin zât-î zuhur mahalli olan insan-ın inşasında da kendinde bulunan bütün özelliklerinden insan binasının yapısına ilâve etmiştir. Bunlardan bir tanesi de eller'dir ki; hakkında açık Âyetler vardır.

(67/1) Mealen; (*Hükûmranlık elinde olan Allah yücedir, ve O her şeye kadirdir.*)

Şeklinde geçmektedir. Bundan sonraki. İş'ârî, indî, ve enfüsi, si ise şöyledir.

(*Elinde bulunan beden mülkûn ne bereketlidir.*)

İşte kişide bulunan bu beden mülkûnün elide her yönden ne bereketlidir. Çünkü insan oğlu, yapılmış imâr edilmiş, her şeyi bu ikiside aynı olan aslında "*birin ikilik üzere gözükmesi*"nden başka bir şey olmayan bu iki eli ile yapmış ve yapmaya devam etmektedir.

Hiçbir insanın birbirine benzemeyen parmaklarının ucundan ve daha diğer bütün özelliklerinin yanında da başka bir özelliği vardırki, o tam aksine hiç şaşmadan her insanda değişmeyen bir hakikattir. O ise ellerin içinde ayrı bir mucize olan alttaki resimde de görüldüğü gibi, sağda (18) solda (81) sayısı bulunmaktadır. Daha iyi anlaşılması için aşağıdaki aslî krokiye bakabilirsiniz.

Arabic	westernized Arabic	Arabic	westernized Arabic	Arabic	westernized Arabic
١	1	١٢	12	٢٣	23
٢	2	١٣	13	٢٤	24
٣	3	١٤	14	٢٥	25
٤	4	١٥	15	٢٦	26
٥	5	١٦	16	٢٧	27
٦	6	١٧	17	٢٨	28
٧	7	١٨	18	٢٩	29
٨	8	١٩	19	٣٠	30
٩	9	٢٠	20	١٠٠	100
١٠	10	٢١	21	١٠٠٠	1,000
١١	11	٢٢	22		

Şimdi bu hususu kısaca inceleyelim. Yukarıda bahsedilen sayıları toplarsak (18+81=99) çıkar (99) ise bilindiği gibi Cenâb-ı Hakk'ın "Esmâu-l Hüsnâ" güzel isimleridir. İşte ellerin bereketi budur. Bütün Esmâ-i ilâhiyye insanda bulunan bu iki elle zuhura çıkıp faaliyete geçmektedir.

İşte bir bakıma mübarek olan ve elimizde taşıdığımız "Esmâu-l Hüsnâ" başımızda sırtımızda taşıdığımız ise sıfat-ı subutiye olan, "hayat, ilim, irade, kudret, kelâm, semi, basar," dır. İşte bunların hepsi ne bereketlidir ve bunlar hilâfet gerekleridir.

Böylece ifade etmek istediğimiz hususa biraz daha yaklaşmış olduk. Şimdi karşılıklı yaklaşan iki kişi birbirlerinin sağ ellerini avuç içleri tam karşılıklı gelmek üzere tutup sıktıkları zaman her ikisinde sağ ellerinde bulunan (18) sayıları tam birirlerinin üstüne geldiği zaman toplamda (99) etmektedir. Şöyleki her iki sağ elde de (18) olmakla beraber, ancak onlar birbirlerine karşılıklı geldikleri için her ikisinin de karşılıklı olarak bir eli (18) diğerinin ilide (81) dir. İsteyen bir arkadaşı ile fiilen tatbikatını yapabilir. Ve her iki yönden bakıldığında iki aded (18) iki aded (81) iki aded de (99) oluşmuş olur.

Bilindiği gibi (18) "onsekiz bin âlem"i ifade etmektedir. (99) ise bilindiği gibi Cenâb-ı Hakk'ın "Esmâu-l Hüsnâ" güzel isimleridir.

Biraz dünyalık olacak ama yeri geldiği için küçük bir şey içinde kısaca vaktinizi alacağım. Çarşılara çıktığımız zaman belki istisnasız satılan her türlü malın etiketlerinin üzerinde (49/99) (169/99) (9/99) gibi (9) ve (99) lu etiketler vitrinleri süslemektedir. İşte farkında olmadan adeta bütün satıcıların, sanki kendi aralarında gizlice anlaşmışlar gibi, hareket ederek topluca yaptıkları iş ister imân ehli, ister inkâr ehli satıcı olsun, mülkünün sahibi olan Cenâb-ı Hakk isimlerini ve kendini hep hatırd tutturarak vitrinlerin baş köşesinde yerini almaktadır.

Bütün teşhir yerlerinde bütün mallarda kendi saltanatını teşhir ettirmektedir ki, düşünüldüğü zaman nasıl bir hakimiyet olduğu kolayca görülür.

Bence bundan sonra sizde vitrinlere bu gözle bakın her hangi bir malı almasanız bile oradaki yazılarda, sayılarda Cenâb-ı Hakkın kendini her yerden nasıl zuhura çıkarıp insanların gözleri önüne sermekte olduğunu görün.

Ama! Demişlere, "görene, körene" inşallah bizler körlerden değil Hakk'ı bu dünyada ve bütün âlemde müşahede edenlerden oluruz. Yukarıda ifade edilen,

"İki müslüman karşılaştıklarında el sıkışırlarsa, birbirlerinden ayrılmadan önce günahları bağışlanır"

İfadesi bahsedildiği üzere **selâm**laşarak musâfaha edilmesinin gerçek anlamını ve ehemmiyyetini ortaya koymaktadır.

İşte bu hakikate binaen (salât/namaz)a başlarken ellerimizi (*zât-ı mutlaka dönüp içleri açık olarak*) Allahu Ekber diyerek, (salât/namaz)a başlıyoruz. Bizde olan (99) esmâu'l hüsnâ) ile Cenâb-ı Hakk'ın sonsuz olan (esmâu'l hüsnâ) sına Allahu ekber diyerek, ismi câmisi yönünden selâmetle huzuruna girmiş oluyoruz. Dikkat edildiğinde ne muhteşem bir sahne olduğu kolayca anlaşılacak ve kulunun Rabb'nın huzuruna nasıl bir edeple ve nekadar kolay girebildiği anlaşılacaktır. T.B.

Selâm hakkında diğer bir bilgi olması bakımından.

*Kur'ân-ı Kerîm'de geçen **selâm** ile ilgili âyetleri faydalı olur düşüncesiyle sadece meal olarak internetten indirip ilâve etmeyi uygun buldum.*

<http://meal.ihya.org/kurandan-ayetler/>

Kur'ân-ı Kerîm'de geçen selâm ile ilgili âyetler.

4:86: Siz bir **selâm** ile selâmlandığınız zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin veya verilen **selâmı** aynen iade edin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.

4:94: Ey İman edenler! Allah yolunda cihada çıktığınız zaman, mümini kâfirden ayırmak için iyice araştırın. Size **selâm** veren kimseye, dünya hayatının menfaatini gözeterek, "Sen mümin değilsin" demeyin. Allah katında çok ganimetler var. İslâm'a ilk önce girdiğiniz zaman siz de öyle idiniz. Sonra Allah size lutufta bulundu. Onun için iyice araştırın. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

6:54: Âyetlerimize inananlar sana geldikleri zaman onlara şöyle söyle: **Selâm** olsun size! Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizden her kim bilmeyerek bir kötülük işleyip de sonra arkasından tevbe eder, kendini düzeltirse, muhakkak ki O, bağışlayan, esirgeyendir".

7:46: Cennetliklerle cehennemlikler arasında bir perde vardır. A'raf üzerinde de, her iki taraftakileri simalarından tanıyan kişiler vardır. Bunlar cennetliklere: "**selâm** olsun size" diye seslenirler. Bunlar henüz cennete girmemiş, fakat girmeyi arzu eden kimselerdir.

10:10: Onların oradaki duaları: "Allahım, sen yücelerden yücesin"; sağlık dilekleri "**selâm**", dualarının sonu da "Âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun." diye şükretmek olacaktır.

11:48: - Ey Nuh!" denildi, " Bizden bir **selâm** sana ve seninle birlikte olanlardan gelecek ümmetlere, kutluluk dileğiyle gemiden in. İlerde kendilerini bir çok nimetten faydalandıracağımız, sonra da "bu yüzden kendilerine tarafımızdan acıklı bir azap dokunacak nice ümmetler olacaktır."

11:69: - Andolsun ki, İbrahim'e de elçilerimiz (melekler) müjde ile geldiler ve "**selâm**" dediler, o da "**selâm**" dedi ve hemen gidip onlara kızartılmış bir buzağı getirdi.

13:24: -"Sabrettiğiniz için size **selâm** olsun. Ahiret yurdu ne güzeldir!"

14:23: - İman edip sâlih ameller işleyenler ise, Rablerinin izniyle içinde sürekli kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetlere konurlar. Oradaki dirlik temennileri "**selâm!**"dır.

15:52: - Hani melekler, İbrâhim'in yanına girdikleri zaman, "**selâm**" demişler, İbrâhim de onlara: "Biz sizden korkuyoruz" demişti.

16:32: - Takva sahipleri o kimselerdir ki, melekler, canlarını hoş ve rahat halde alırlar. "**Selâm** size, yapmış olduğunuz güzel işlerin mükafatı olarak girin cennet'e..." derler.

19:15: - Doğduğu gün, öleceği gün ve dirileceği gün ona **selâm** olsun.

19:33: -"Doğduğum gün, öleceğim gün ve dirileceğim gün **selâm** ve emniyet benim üzerimedir."

19:47: - İbrâhim şöyle dedi: "**Selâm** sana olsun, senin için Rabbinden mağfiret dileyeceğim. Çünkü o, bana çok lütufkârdır."

19:62: - Onlar orada boş bir söz işitmezler. Ancak "**Selâm**" işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da hazırdır.

20:47: Hemen gidin de Firavun'a deyin ki: "Biz Rabbinin (sana gönderilen) elçileriyiz. Artık İsrailoğulları'nı bizimle gönder, onlara azab etme; biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik. **Selâm** doğru yolda gidenleredir."

24:27: - Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi farketirip ev halkına **selâm** vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir. Herhalde (bunu) düşünüp anlarsınız.

25:63: - O çok merhametli Allah'ın (has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahil kimseler kendilerine laf attığı zaman (incitmeksizin) "**selâm**" derler (geçerler).

25:75: - İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamları ile mükafatlandırılacaklar, orada hürmet ve **selâm**la karşılanacaklardır.

27:59: -(Resulüm!) de ki: "Hamd olsun Allah'a, **selâm** olsun seçkin kıldığı kullarına. Allah mı hayırlı, yoksa O'na koştukları ortaklar mı?"

28:55: - Onlar, boş söz işittikleri zaman, ondan yüz çevirirler ve "Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size **selâm** olsun. Biz kendini bilmezleri istemeyiz" derler.

33:44: - O'na kavuşacakları gün müminlere esenlik dileği **selâm**dır. (Allah) onlar için cömertçe bir mükafat hazırlamıştır.

33:56: - Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! siz de ona teslimiyetle salât ve **selâm** edin.

36:58: -(Onlara) Rahîm olan Rab'den "**selâm**" sözü vardır.

37:79: - Bütün âlemler içinde Nuh'a **selâm** olsun.

37:109: - **Selâm** olsun İbrahim'e...

37:120: - **Selâm** olsun, Musa ile Harun'a.

37:130: - **Selâm** olsun İlyâsîn'e .

37:181: - Gönderilen bütün peygamberlere **selâm** olsun.

39:73: - Rablerinden korkanlar da bölük bölük cennete sevk edilmektedir. Nihayet oraya vardıkları zaman kapıları açılır ve bekçileri onlara: "**Selâm** sizlere, ne hoşsunuz! Ebedî olarak içinde kalmak üzere haydi girin oraya!" derler.

43:89: - Ey Muhammed! Şimdilik sen onlara aldırma ve: "Size **selâm** olsun." de. Onlar yakında bilecekler!

51:25: Hani onlar İbrahim'in huzuruna girmişlerdi de "**Selâm** sana!" demişlerdi. İbrahim: "Size de **selâm**" demiş, ve içinden: "Bunlar tanınmamış bir topluluk!" diye geçirmişti.

56:26: - Duydukları söz, yalnız "**selâm**", "**selâm**" dır.

56:91: -"(Ey sağcı), sana sağcılardan **selâm**!"

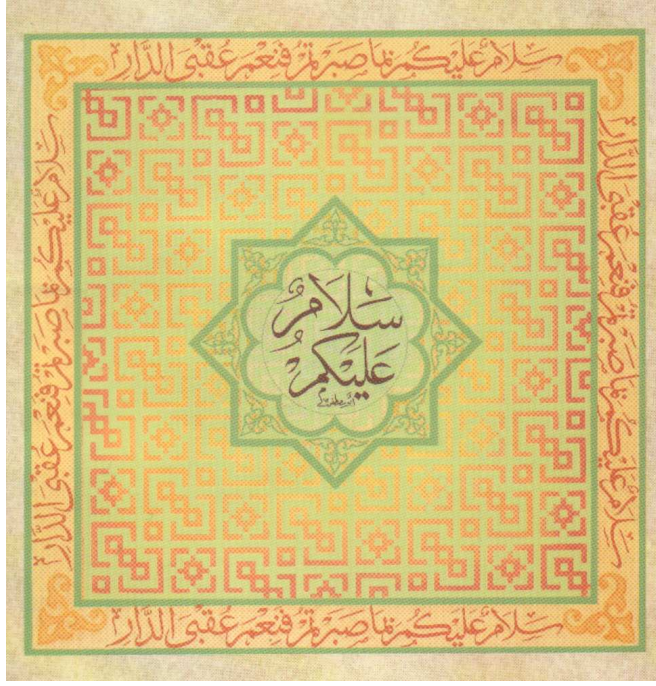
Nihayet bu çalışmamız da böylece sona ermiş oldu lütfundan dolayı Rabb'ımıza şükrederiz. Bu kitabın oluşması herhangi bir dava konusu ve benlik arzusu değildir. Oluşan tecellileri unutulmaması için kayda almaktır belki de böylece birer ölçü olması bakımından bizden sonra gelenlere de bir kıyas ve ölçü olabilir.

NOT= Aşağıda görülen yazı hattında, ortada (Selâmün aleyküm) yazmakta. Diğer dört kenarında da Âyet-i Kerîme'nin tamamı yazmaktadır. Bu kartın kimden ve ne zaman geldiği hatırımda kalmamış, ancak, masamın yanında bir müddetten beri duruyor idi. Bu kitapla ilgilendiğim günlerin yaklaşık sonlarına geldiğim zaman "*sanki, bana bak, bana bak,*" der gibi adeta ortaya çıktı. Bu dahi bu ismin daha evvelden gelen tasdiği olmak üzere bir işareti oldu. Bende O nu kitabın bitimine hâtîme, olarak herkese **selâm** olması bakımından ilâve ettim. İnşallah faydalı olur.

Bu vesile ile bizde, kitabımızı okuyan ve okuyamayan herkese, sonsuz selâmlarımızı sunarız. İnşallah herkes bu âlemde umduğuna nâil olurlar. (Esselâmü aleyküm) Cenâb-ı hakk'ın **selâm** isminin hakikati hepinizin üzerinde tecelli etsin inşallah.

Ve bendende sizlere her gün bir tesbih **selâm** ismini çekmeniz tavsiye yollu hediyem olsun. Her zaman olmasa da arada bir çeker beni hatırlarsınız. T.B.

(Herkeselâmun aleyküm.)

﴿٢٤﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿﴾

(Selâmün aleyküm bima sabertüm feni'me ukbeddâr)

(13/24.) (Melekler) **"-Derler ki- sabrettiğinizden dolayı üzerinize selâm olsun. Artık dünya yurdunun sonu, ne güzeldir!"**.

Bu arada Kâ'be-i Muazzamada ki tavaf **selâmlarında** buraya ilâve edelim.

Bilindiği gibi "rükn-ü yemânî" köşesi, İseviyyet mertebesinde başlayan tavaf **selâmları** vardır. "rükn-ü yemânî" de, "Bismillâhi Allahu Ekber" diyerek "ruhu-l kudüs mertebesine Allah ismiyle **selâm** verilerik Zât-ı tavaf etmeye başlanır.

Kendine ait duası okunarak, "rükn-ü "Haceru-l esved" e gelince Muhammediyyet mertebesinde "Rûhu-l Â'zâm" a "Bismillâhi Allahu Ekber ve lillâhil hamd" diyerek Allah ismiyle hamde lâyük olan kendine **selâm** verilir ve böylece tavafın birinci şavtına başlanmış olur. Bu şaftlar yediye ulaşınca bir tavaf tamamlanmış olur. Ondan sonra Makam-ı İbrâhîm'in arkasında iki rek'at tavaf namazı kılınır ve tavaf tamamlanmış olur böylece toplam (14) Allah ismiyle **selâm** verilmiş olur. Bu da Nur-ı Muhammdenin bütün mertebelere olan tesiratıdır.

(Heze min fazlı rabb'î) (10/02/ 2014 Pazartesi)

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan'dır.

(Necdet Ardıç Terzi Baba Tekirdağ)

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :

2. **VEHB** : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.

3. **KESB** : Çalışılarak kazanılan ilim.

4. **NAKİL** : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'î şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlerimizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:

2. Hacc Divanı:

3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:

4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):

5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"

6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)

7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):

8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):

9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:

10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:

11. Vâhy ve Cebrâil:

12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:

13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:

14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi

15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Nemi Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:

53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
61. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsîyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. İman bahsi:
73. Celâl ve İkrâm:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
- 79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
- 80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
- 81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
- 82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
- 83- 2013 Umre dosyası.
- 84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
- 85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
- 86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
- 87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
- 88- Nusret Tura-Divanı.
- 89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
- 90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1) şerhi.

91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)

Altı peygamber serisi:

15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

- 1- 12- Terzi Baba-(1)
2- 39- Terzi Baba-(2)
3- 32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4- 79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5- 80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6- 86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7- 91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)

Bir hikâye birçok yorum serisi.

25. -1-Köle ve incir dosyası:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
34. -3-Bakara dosyası:
61. -4-Bir ressam hikâyesi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
89. -6-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

- 1. Necdet Divanı:**
- 2. Hacc Divanı:**
- 16. Divân (3)**
- 87- Terzi Baba-Îlâhiler derleme.**
- 88- Nusret Tura-Divanı.**

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

- 01-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-1-**
- 02-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-2-**
- 03-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-**
- 04-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-**
- 05-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-**
- 06-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-**
- 07-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-**
- 08-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-**
- 09-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-**
- 10-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-**
- 11-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-**
- 12-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-**
- 13-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-**
- 14-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-**
- 15-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-**
- 16-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-16-**
- 17-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -17-**
- 18-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -18-**
- 19-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-**
- 20-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -20-**
- 21-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -21-**
- 22-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -22-**
- 23-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -23-**
- 24-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -24-**
- 25-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -25-**

26-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -26-
27-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -27-
28-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -28-
29-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -29-
30-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -30-
31-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -31-
32-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -32-
33-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -33-
34-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -34-
35-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -35-
36-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -36-
37-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -37-
38-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -38-
39-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -39-
40-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -40-
41-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -41-
42-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -42-
43-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -43-
44-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -44-
45-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -45-
46-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -46-
47-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -47-
48-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -48-
49-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -49-
50-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -50-
51-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -51-
52-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -52-
53-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -53-
54-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -54-
55-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -55-
56-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -56-
57-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -57-
58-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -58-
59-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -59-
60-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -60-
61-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -61-
62-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -62-

Őu an kitaplarımız yaklaşık (91+62=153) tőr.

NECDET ARDIÇ

Bőrö : Ertuęrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uęur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ
Tel (ev) : (0282) 261 43 18

Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <[http:// necdetardic. org/](http://necdetardic.org/)>

Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>

Veb sayfası: Almanya: <www.terzibaba.com>

Radyo adresi (form): <terzibaba13.org>

İnternet, MSN Adresi:

Necdet Ardiç <terzibaba13@hotmail.com>